

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.4.2001

KOM(2001) 181 endelig

2001/0091 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af
asylansøgere i medlemsstaterne**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. MINIMUMSSTANDARDE FOR MODTAGELSE AF ASYLANSØGERE I MEDLEMSSTATERNE: ENDNU ET SKRIDT HEN IMOD DET FÆLLES EUROPÆISKE ASYLSYSTEM

Ifølge formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors i oktober 1999 bør et fælles europæisk asylsystem på kort sigt indebære en klar og brugbar fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, fælles standarder for en retfærdig og effektiv asylprocedure, fælles minimumsvilkår for modtagelse af asylansøgere og indbyrdes tilnærmelse af bestemmelserne om anerkendelse af flygtningestatus og om indholdet af denne status. Det bør suppleres med foranstaltninger vedrørende subsidiære former for beskyttelse, som giver enhver person, der har behov for en sådan beskyttelse, en passende status. Desuden fastslås det i konklusionerne, at fællesskabsbestemmelserne på længere sigt bør føre til en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU, for dem, der indrømmes asyl. Endelig opfordrede Det Europæiske Råd i Tammerfors indtrængende Rådet til at øge sine bestræbelser på at nå til enighed om spørgsmålet om midlertidig beskyttelse for fordrevne personer på grundlag af solidaritet mellem medlemsstaterne.

Den 28. september 2000 vedtog Rådet en beslutning (2000/596/EF) om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond som en solidaritetsforanstaltning, der skulle fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf.

Den 11. december 2000 vedtog Rådet en forordning (2725/2000/EF) om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater.

Ud over forslagene til ovennævnte retsakter, som er godkendt af Rådet, har Kommissionen vedtaget følgende:

- Den 24. maj 2000 vedtog den et forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne.
- Den 20. september 2000 vedtog den et forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus.
- Den 22. november 2000 vedtog den en meddelelse om en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU, for dem, der indrømmes asyl.

Som anført i resultatavlen vedrørende fremskridt hen imod oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU, som blev godkendt af Rådet den 27. marts 2000, fremsætter Kommissionen nu i begyndelsen af 2001 et forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne.

Dette forslag er udarbejdet på grundlag af en række forberedende arbejder og forskelligt baggrundsmateriale.

Kommissionen bestilte en undersøgelse om de retlige rammer og den administrative praksis i EU's medlemsstater hvad angår modtagelsesforholdene for asylansøgere, fordrevne og andre, der søger international beskyttelse; undersøgelsen blev afleveret i begyndelsen af november 2000.

I juni 2000 fremlagde den franske delegation et diskussionsoplæg om modtagelsesforholdene for asylansøgere; efterfølgende vedtog Rådet på sit møde i december en række konklusioner.

I slutningen af juli 2000 offentliggjorde FN's Flygtningehøjkommissær (UNHCR) en vigtig undersøgelse om samme spørgsmål.

I december 2000 mente Kommissionen, at det var hensigtsmæssigt at gennemføre bilaterale drøftelser med medlemsstaterne på grundlag af et diskussionsoplæg om det fremtidige fællesskabsinstrument for modtagelsesforhold for asylansøgere i EU. Ud over medlemsstaterne hørte Kommissionen specifikt UNHCR og en række relevante ikke-statslige organisationer.

Konklusionerne fra Rådets møde i december, undersøgelsen af modtagelsesforholdene og de skriftlige og mundtlige kommentarer til Kommissionens diskussionsoplæg er blevet brugt som grundlag for udarbejdelsen af dette forslag. Der er også taget hensyn til UNHCR's undersøgelse, Dansk Flygtningehjælps fjerde udgave af rapporten "Legal and Social Conditions for Asylum Seekers and Refugees in Western European Countries" og den eksisterende "bløde lovgivning" (især Rådets resolution fra 1997 om uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande). Endelig er der lagt vægt på det udkast til en fælles aktion om modtagelsesforholdene for asylansøgere, som det spanske formandskab fremlagde i 1995, men som ikke blev godkendt.

2. FORMÅLENE MED FORSLAGET

Med dette direktivforslag sigter Kommissionen mod følgende mål:

1. Gennemførelse af traktatens artikel 63, stk. 1, nr. 1, litra b), Wien-handlingsplanens afsnit 36, litra b), punkt v), konklusion 14 fra Det Europæiske Råd i Tammerfors og anden del af afsnittet om en retfærdig og effektiv asylprocedure i den resultattavle, der blev forelagt for Rådet og Parlamentet i marts 2000.
2. Fastsættelse af minimumsstandarder for modtagelsesforholdene for asylansøgere i EU, der normalt er nok til at sikre dem en værdig levestandard.
3. Fastlæggelse af modtagelsesforholdene for asylansøgere i de forskellige faser af asylproceduren og inden for de forskellige procedurer typer samt modtagelsesforholdene for grupper med særlige behov, herunder mindreårige, og de tilfælde, hvor der kan ske indskrænkning, inddragelse og påklage.
4. Beskrivelse af, hvordan de nationale modtagelsessystemer kan gøres mere effektive.
5. Begrænsning af sekundære bevægelser blandt asylansøgere, som kun skyldes forskelle i reglerne for modtagelsesforhold.
6. Sikring af, at asylansøgerne får sammenlignelige levevilkår i alle medlemsstaterne, da de ifølge Dublin-konventionen ikke har ret til at vælge, hvilken medlemsstat der skal behandle deres ansøgning.

3. ET OVERBLIK OVER STANDARDERNE I FORSLAGET

Forslaget består af **fem overordnede regelsæt**:

- (a) Den første gruppe af bestemmelser består af forslagets mest generelle bestemmelser, herunder dets mål og anvendelsesområde og definitioner på de begreber, der er relevante for en klar forståelse af forslaget.
- (b) Det andet regelsæt fokuserer på de modtagelsesforhold, som i princippet skal sikres i alle faser af asylprocedurene og inden for alle procedurer (information, dokumenter, retten til at færdes frit, indkvartering, kost, tøj, lømpepenge, bevarelse af familiens enhed, lægebehandling, skolegang for mindreårige). Desuden danner den betragtning, at ingen i for lang tid skal berøves almindelige levevilkår, grundlag for bestemmelserne om, at medlemsstaterne generelt ikke bør nægte asylansøgerne adgang til visse modtagelsesforhold, når de ikke er ansvarlige for procedurens varighed, og når proceduren trækker i langdrag (adgang til arbejdsmarkedet og til erhvervsuddannelse).
- (c) En tredje gruppe af regler indeholder de krav (eller minimumsstandarder) for visse modtagelsesforhold (materielle modtagelsesforhold og lægebehandling), som medlemsstaterne skal overholde. Den foreslåede fremgangsmåde er smidig nok til at sikre, at alle medlemsstaterne fortsat har en betydelig handlefrihed, når de skal gennemføre disse minimumsstandarder. Den generelle fremgangsmåde er, at asylansøgeres levevilkår altid skal være værdige, men at de skal forbedres, så længe ansøgningerne kan betragtes som antagelige og ikke åbenbart grundløse, eller den igangværende procedure trækker i langdrag. Når asylansøgerne tilhører grupper med særlige behov, eller når de er frihedsberøvet, skal modtagelsesforholdene indrettes sådan, at de opfylder deres særlige behov.
- (d) Den fjerde gruppe af regler omfatter de bestemmelser, der sigter på at indskrænke eller inddrage adgangen til nogle af eller alle modtagelsesforholdene samt muligheden for at indbringe en afgørelse om indskrænkning eller inddragelse af modtagelsesforhold for en domstol. Disse regler skal sikre, at modtagelsessystemet ikke misbruges. Men da indskrænkningen eller inddragelsen af modtagelsesforhold kan påvirke ansøgeres levestandard og deres mulighed for effektivt at udnytte proceduregarantierne, er det yderst vigtigt, at der er mulighed for at klage over afgørelser om disse spørgsmål.
- (e) Endelig skitseres der i forslaget en række regler, som skal sikre, at det gennemføres fuldt ud, samt at de nationale modtagelsessystemer forbedres. Hvis det kommende direktivs endelige mål skal opfyldes, skal de instrumenter, der indføres for at nå disse mål, kontrolleres, revideres og justeres, så man sikrer, at de giver de forventede resultater. Det skal ske på forskellige niveauer. På *nationalt plan* er der behov for at styre, overvåge og kontrollere systemet, og der skal være mulighed for at forbedre det og gøre noget ved kilder til ineffektivitet. Derudover er det vigtigt, at der udpeges et nationalt kontaktpunkt, og at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at etablere et direkte samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder. På *fællesskabsplan* er det vigtigt at vurdere, om formålet med direktivet er opfyldt, eller om der skal ske forbedringer. Det rapporteringssystem, der indgår i dette forslag, vil opfylde det behov. Endelig er det med hensyn til offentlighedens generelle holdning til asylansøgere klart, at den politiske og sociale opfattelse af asylspørgsmål hos offentligheden i almindelighed og hos lokalsamfundene i særdeleshed spiller en

væsentlig rolle for asylansøgernes livskvalitet. Dette direktiv pålægger ikke medlemsstaterne detaljerede forpligtelser, men fastsætter de mål, man skal arbejde hen imod (at fremme harmoniske forbindelser mellem lokalsamfundene og de modtage- og indkvarteringscentre, som ligger på deres område).

Kommissionen har planer om at oprette et kontaktudvalg. Kontaktudvalget skal gøre det lettere at omsætte direktivet til national lovgivning og efterfølgende at gennemføre direktivet gennem regelmæssige høringer om alle de praktiske problemer i forbindelse med anvendelsen. Det vil betyde, at man kan undgå dobbeltarbejde, når der fastsættes fælles standarder. Desuden skal udvalget lette samrådet mellem medlemsstaterne om de standarder for modtagelse af asylansøgere, som de måtte fastsætte på nationalt plan. Det vil gøre det betydeligt lettere at oprette det fælles europæiske asylsystem, der er nævnt i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors i oktober 1999. Endelig skal udvalget om nødvendigt rådgive Kommissionen om eventuelle tilføjelser til eller ændringer i direktivet og om eventuelle justeringer, man måtte anse for nødvendige.

4. VALG AF RETSGRUNDLAG

Valget af retsgrundlag stemmer overens med de ændringer, der er indført i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999. I henhold til EF-traktatens artikel 63, stk.1, nr. 1, litra b), skal Rådet vedtage foranstaltninger vedrørende asyl i overensstemmelse med Genève-konventionen af 28. juli 1951 og protokollen af 31. januar 1967 om flygtninges retsstilling og andre relevante aftaler inden for området minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne. Artikel 63 er derfor det rigtige retsgrundlag for et forslag om indførelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne.

EF-traktatens afsnit IV finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige og Irland, medmindre disse to lande træffer anden beslutning i overensstemmelse med protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaterne. EF-traktatens afsnit IV finder heller ikke anvendelse på Danmark i medfør af protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaterne.

5. PRINCIPPERNE OM SUBSIDIARITET OG PROPORCIONALITET: BEGRUNDELSE OG MERVÆRDI

Subsidiaritet

Indsættelsen af det nye afsnit IV om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den frie bevægelighed for personer i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab viser, at de høje kontraherende parter ønskede at give Fællesskabet kompetence på disse områder. Det Europæiske Fællesskab har imidlertid ikke enekompetence på området. Det betyder, at det, selv om den politiske vilje til at gennemføre en fælles politik for asyl og indvandring er til stede, skal handle i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 5, hvilket betyder, at Fællesskabet kun handler hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlingens omfang eller virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan. Direktivforslaget opfylder disse kriterier.

Indførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed indebærer, at der skal vedtages foranstaltninger om asyl. Det specifikke formål med dette initiativ er at indføre minimumsstandarder for modtagelsesforholdene for asylansøgere i medlemsstaterne. De

standarder, der fastsættes i dette forslag, skal gennemføres gennem minimumsbetingelser i alle medlemsstaterne. Fastsættelsen af minimumsstandarder på fællesskabsplan skal ske via en foranstaltning som den, der foreslås her. Det vil gøre det muligt at begrænse sekundære bevægelser blandt asylansøgere, der skyldes forskelle i modtagelsesforholdene i medlemsstaterne. Fremover vil asylansøgere være mindre tilbøjelige end før til at vælge bestemmelsesland ud fra, hvordan modtagelsesforholdene er i det pågældende land. En fortsat mangel på standarder for modtagelsesforhold ville have en negativ virkning på andre asylpolitiske instrumenters effektivitet. Omvendt er det fuldt berettiget at anvende bl.a. et effektivt system til fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, når der først er indført minimumsstandarder for modtagelsesforhold. Asylansøgere, der ikke fuldstændig frit kan vælge, hvor de vil indgive deres asylansøgning, skal sikres de samme minimumsstandarder for modtagelse i alle EU's medlemsstater. Idéen om, at der kun er én medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, bliver mere retfærdig for asylansøgerne, hvis de sikres de samme minimumsstandarder for modtagelsesforhold i alle medlemsstaterne. Samtidig kan minimumsstandarder for modtagelsesforhold begrænse betydningen af en af de faktorer, der er bestemmende for de sekundære bevægelser inden for EU, og på den måde vil de være med til at sikre, at den mekanisme, som afgør, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, er effektiv. Fastsættelsen af fælles minimumsstandarder for modtagelsesforhold for asylansøgere er et vigtigt redskab, som kan gøre de nationale asylsystemer mere effektive og gøre det fælles europæiske asylsystem mere konkret.

Proportionalitet

Fællesskabets handlen skal have den enkleste form, der gør det muligt at nå målet med forslaget og at gennemføre det effektivt. Derfor er den form for retsakt, man har valgt, et direktiv, som gør det muligt at fastsætte minimumsstandarder, men overlader det til de nationale myndigheder at vælge den form og de midler, der er mest hensigtsmæssige, når de skal iværksætte minimumsstandarderne inden for deres egne retlige rammer og nationale forhold. Forslaget koncentrerer sig om et sæt af minimumsstandarder, som er strengt nødvendige for at sikre, at indsatsen er sammenhængende, men fastsætter ikke standarder for andre asylpolitiske aspekter. Ved flere lejligheder foreslås der flere forskellige modeller, således at medlemsstaterne kan vælge den, der passer bedst til de nationale forhold. I andre tilfælde fastsætter forslaget frister, der svarer til de frister, der er fastsat i forslaget til et direktiv om minimumsstandarder for fælles asylprocedurer (KOM(2000) 578 endelig), for at sikre overensstemmelse inden for det fælles europæiske asylsystem. Endelig er der en række regler, der kun pålægger medlemsstaterne at overholde visse mål (f.eks. skal der specifikt tages hensyn til beskyttelsen af personer med særlige behov i de nationale regler om psykolog- og lægebehandling og materielle modtagelsesforhold), men de kan frit vælge, hvordan de vil nå dette mål. Forslaget er derfor ikke mere vidtgående, end hvad der kræves for at nå målet med direktivet.

BEMÆRKNINGER TIL ARTIKLERNE

Kapitel I: Indhold, definitioner og anvendelse

Artikel 1

I denne artikel defineres formålet med direktivet. Modtagelsesforholdene for asylansøgere i medlemsstaterne skal overholde de minimumsstandarder, der er fastsat i direktivet.

Artikel 2

I denne artikel defineres de forskellige begreber og udtryk, der anvendes i forslaget.

- (a) I hele forslaget henviser udtrykket "Genève-konventionen" til konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967. Alle medlemsstaterne er part i begge disse uden nogen tidsmæssige eller geografiske begrænsninger.
- (b) "Asylansøgning" defineres med henvisning til Genève-konventionens definition på en flygtning. Alle anmodninger fra en tredjelandstatsborger eller en statsløs person om beskyttelse ved grænsen eller på medlemsstaternes område anses for at falde inden for Genève-konventionen, medmindre den pågældende eksplicit anmoder om en anden form for beskyttelse, når medlemsstaten har en særskilt procedure til det formål. Henvisningen til begreberne tredjelandstatsborgere og statsløse udelukker EU-borgere, der indgiver asylansøgning, fra dette direktivs anvendelsesområde.
- (c) Situationen som asylansøger defineres i forhold til den proces, som fører til en endelig afgørelse om fastsættelse af flygtningestatus. Hvert myndigt medlem af en familie kan være asylansøger, idet det i direktivet om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus hedder, at selv når en ansøger har indgivet en asylansøgning, der også omfatter hans ledsagende familiemedlemmer skal hver enkelt myndig person i denne gruppe i fortrolighed underrettes om retten til at indgive en særskilt asylansøgning.
- (d) Begrebet "familiemedlemmer" er det samme som i artikel 13 i direktivforslaget om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse. Den artikel vedrører betingelserne for bevarelse af familiens enhed, så længe den midlertidige beskyttelse varer. Det er hensigtsmæssigt at anvende det samme begreb i dette direktiv, da asylansøgenes status pr. definition også er midlertidig.
 - i) Nr. i) vedrører ægtefæller eller ugifte partnere (som kan være af samme køn). Bestemmelsen om ugifte partnere gælder kun i de medlemsstater, i hvis lovgivning ugifte par sidestilles med gifte par. Denne bestemmelse medfører ingen harmonisering af de nationale regler om anerkendelse af ugifte par; den gør det kun muligt at anvende princippet om ligebehandling. For at undgå misbrug kræves det, at de ugifte partnere lever i et varigt samlivsforhold, hvilket kan bevises ved, at de fremlægger dokumentation for, at de bor sammen, eller ved hjælp af troværdige vidneudsagn.
 - ii) Nr. ii) vedrører børn af gifte eller ugifte par, som er ugifte og afhængige af forældrene, uanset om de er mindreårige eller myndige. Børn, der er født uden for ægteskab, børn af tidligere ægteskaber og adoptivbørn behandles på samme måde

som børn født i ægteskab. Myndige ugifte børn er derfor omfattet, hvis de er afhængige af forældrene, enten fordi de objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv, eller på grund af deres helbred.

- iii) Nr. iii) vedrører andre familiemedlemmer, som er afhængige af de øvrige familiemedlemmer. Det kræves således, at de objektivt set ikke er i stand til at forsørge sig selv, at de har alvorlige helbredsproblemer, eller at de har været udsat for særlige traumer. Der kan være tale om børnebørn, bedsteforældre, oldeforældre eller andre voksne, der er afhængige af de øvrige familiemedlemmer.
- (e) Begrebet ledsagende familiemedlemmer defineres i forhold til definitionen af familiemedlemmer i litra (d) og i forhold til, at de befinder sig i værtslandet i forbindelse med asylansøgningen. Formålet er at udelukke familiemedlemmer, som befinder sig i værtslandet af andre årsager (f.eks. arbejde), eller som befinder sig i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, fra familiesammenføring i medfør af dette direktiv.
- (f) En "flygtning" er en person, der opfylder kravene i Genève-konventionens artikel 1 A.
- (g) Parallelt med ordlyden i EF-traktatens artikel 63, nr. 1, betegner begrebet "flygtningestatus" den status, som en medlemsstat tildeler en person, der er flygtning, og som får adgang til denne medlemsstats område som sådan.
- (h) De procedurer, der henvises til i hele forslaget, er fastlagt i direktivet om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus.
- (i) Begrebet "uledsaget mindreårig" er taget fra definitionen i Rådets resolution af 26. juli 1997 om uledsagede mindreårige, der er statsborgere i tredjelande.
- (j) Begrebet "modtagelsesforhold" dækker en hel række foranstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører i overensstemmelse med dette direktiv (procedureforanstaltninger er derfor udelukket) til fordel for asylansøgere i forbindelse med behandlingen af deres ansøgning.
- (k) Udtrykket materielle modtagelsesforhold dækker alle de former for materiel bistand, som medlemsstaterne yder asylansøgere, dvs. indkvartering, kost, tøj og lommepenge.
- (l) "Frihedsberøvelse" omfatter en medlemsstats indespærring af en asylansøger på et begrænset område, hvor ansøgerens bevægelsesfrihed er væsentligt indskrænket.
- (m) Følgende karakteristika betyder, at et sted kan betegnes som et indkvarteringscenter: Det skal være et sted, hvor kun asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer kan indkvarteres, og det skal være beregnet til kollektiv indkvartering (og omfatter derfor ikke individuelle lejligheder eller hotelværelser). Jo længere det forventede ophold er, desto flere tjenester og faciliteter bør der stilles til rådighed for ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer.
- (n) Et sted kan defineres som center til frihedsberøvelse, hvis det anvendes til indkvartering af asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer i en situation, hvor deres bevægelsesfrihed er væsentligt indskrænket. Derfor kan faciliteter, der er indrettet specielt med henblik på indkvartering af asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer under behandlingen af deres ansøgning som led i proceduren til

afgørelse af, om de har ret til lovligt at rejse ind på en medlemsstats område, samt indkvarteringscentre i situationer, hvor asylansøgerne og deres ledsagende familie-medlemmer i princippet ikke har lov til at forlade centret, også defineres som center til frihedsberøvelse i direktivets forstand.

Artikel 3

Denne artikel vedrører direktivets anvendelsesområde.

- 1) Ved at bruge betegnelsen "tredjelandstatsborgere og statsløse" i stedet for "personer" gør stk. 1 det klart, at direktivets bestemmelser kun gælder for tredjelandstatsborgere og statsløse og ikke for EU-borgere. Hvad angår sidstnævnte kategori finder de almindelige relevante bestemmelser om social sikring og bevægelsesfrihed for EU-borgere anvendelse.

I henhold til dette stykke finder direktivets bestemmelser også anvendelse, når der træffes afgørelse om en asylansøgningens antagelighed eller substans som led i en procedure til afgørelse af, om ansøgerne har ret til lovligt at rejse ind på en medlemsstats område. Modtagelsesforholdene for tredjelandstatsborgere og statsløse, der er omfattet af de såkaldte grænseprocedurer, er derfor fuldt ud omfattet af dette forslag.

- 2) Direktivet finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere og statsløse, der indgiver deres anmodninger om diplomatisk eller territorielt asyl til medlemsstaternes repræsentationer. Hverken tildeling af diplomatisk asyl (normalt i ansøgerens hjemland) eller (foreløbig) behandling af ansøgninger om territorielt asyl (normalt i et tredjeland), hvor ansøgningerne indgives til repræsentationer i medlemsstaterne, betyder, at ansøgerne kan nyde godt af de minimumsstandarder for modtagelse, der er forbundet med asylansøgninger, der indgives ved grænsen eller på medlemsstaternes område.
- 3) I henhold til stk. 3 kan medlemsstaterne også anvende direktivet på modtagelsesforholdene for tredjelandstatsborgere eller statsløse, der indgiver en ansøgning om andre former for beskyttelse end den, der er omfattet af Genèvekonventionen. De drøftelser vedrørende det fremtidige fællesskabsinstrumentets anvendelsesområde, der allerede har fundet sted på forskellige niveauer i Rådet, har gjort det klart, at der er forskellige muligheder. Det foreslås her at vælge den mulighed, at medlemsstaterne helt frit kan afgøre, om de vil anvende fællesskabsinstrumentet på andre former for beskyttelse. Det ligger tættere på hensigterne i Amsterdam-traktaten og idéen om en gradvis indførelse af et fælles europæisk asylsystem, der er nævnt i konklusionerne fra Tammerfors. Desuden er det foreneligt med forslaget til Rådets direktiv om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus. Under alle omstændigheder giver den formodning, der er fastsat i forslagets artikel 2, litra b), mulighed for en så bred anvendelse af direktivets regler som muligt.

Artikel 4

Dette direktivforslag fokuserer kun på minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere. De relevante bestemmelser i Amsterdam-traktaten skal ikke forstås sådan, at de forhindrer medlemsstaterne i at tilbyde mere end de vedtagne minimumsstandarder på dette område (generelt eller for særlige grupper; det kan f.eks. være tilfældet for ansøgere, der er familiemedlemmer til EU-borgere). Denne artikel giver derfor medlemsstaterne lov til at give

asylansøgere gunstigere forhold, hvis disse forhold er forenelige med de minimumsstandarder, der er fastlagt i direktivet.

Kapitel II: Almindelige bestemmelser om modtagelsesbetingelser

Artikel 5

Denne artikel vedrører den information, som asylansøgerne skal have.

- 1) Stk. 1 vedrører i overensstemmelse med de konklusioner, som RIA-Rådet vedtog på sit møde den 30. november og 1. december 2000, den information, som asylansøgerne skal have om deres rettigheder og de ydelser, de har ret til, og de forpligtelser, de skal overholde. Det er nødvendigt at fastsætte en klar frist for, hvornår pligten til at informere indtræder, og tidspunktet for indgivelsen af asylansøgningen forekommer at være en rimelig frist. Pligten til at informere er en forudsætning for, at asylansøgerne kan kræve, hvad de har ret til, og overholde de pligter, de skal opfylde. De skal også informeres om organisationer eller personer, som yder specifik juridisk bistand, og om organisationer, der eventuelt kan hjælpe dem med hensyn til de modtagelsesforhold, der er til rådighed, da disse organisationer kan være med til at sikre, at asylansøgerne rent konkret får adgang til juridisk bistand og modtagelse. Dette stykke er derfor et nødvendigt modstykke til artikel 9, stk. 1, i forslaget til direktiv om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus ("medlemsstaterne sørger for, at alle asylansøgere på alle trin i proceduren får lejlighed til på effektiv måde at kontakte organisationer eller personer, som yder juridisk bistand"). Endelig kræves det i dette stykke eksplicit, at asylansøgerne skal informeres om de organisationer, som kan hjælpe dem med at løse problemerne i forbindelse med konkret adgang til lægebehandling.
- 2) I overensstemmelse med direktivet om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus skal det sikres, at når en ansøger har indgivet en ansøgning, der også omfatter hans ledsagende familiedømmer, skal hver enkelt myndig person i denne gruppe i fortrolighed underrettes om retten til at indgive en særskilt asylansøgning.
- 3) Behovet for at give ansøgerne den samme form for information, uanset hvor de indgiver deres asylansøgning, og behovet for, at de gemmer denne information, betyder, at oplysningerne skal gives skriftligt i en form, som også kan forstås af mennesker, der normalt ikke har en juridisk baggrund, og så vidt muligt (da det ikke er muligt at give skriftlige oplysninger på alle eksisterende sprog) på et sprog, som asylansøgerne forstår.
- 4) Sprogkurser gør det lettere for asylansøgerne at forstå det samfund, der har taget imod dem. Ordninger for frivillig tilbagevenden kan være med til at løse nogle af problemerne i forbindelse med afviste asylansøgers tilbagevenden til hjemlandet. Når der findes sådanne muligheder, er det derfor hensigtsmæssigt, at asylansøgerne gøres opmærksom på dem.

Artikel 6

Artikel 6 opfylder kravene i Rådets konklusioner om de dokumenter, der skal udstedes til asylansøgere.

- 1) Ifølge stk. 1 skal medlemsstaterne give ansøgerne og hvert myndigt ledsagende familiemedlem et dokument, der bekræfter deres status som asylansøgere eller som myndige familiemedlemmer, der ledsager en asylansøger. Henvisningen i Rådets konklusioner til "et andet bevismiddel" var ikke teknisk nok til, at den kunne medtages i teksten. Asylansøgere i medlemsstaterne kan gives lov til at opholde sig på medlemsstaternes område uden at have ret til at færdes frit, eller de kan gives ret til at færdes frit. I sidstnævnte tilfælde skal medlemsstaterne sikre, at ovennævnte dokument bekræfter, at de opholder sig lovligt på den medlemsstats område, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles. Endelig kan det pågældende dokument også bruges til at forenkle situationen for ansøgere og ledsagende familiemedlemmer, som har brug for at få adgang til lægebehandling, eller som har fået adgang til arbejdsmarkedet, ved at bekræfte deres specifikke rettigheder på disse områder.
- 2) Stk. 2 sikrer, at uledsagede mindreårige får det dokument, der er nævnt i stk. 1.
- 3) Stk. 3 vedrører den periode, hvor ansøgerne skal have de dokumenter, der er nævnt i de foregående stykker. Den skal svare til den periode, hvor ansøgerne har lov til at opholde sig i landet.
- 4) Stk. 4 tillader en undtagelse fra artikel 6 i tilfælde af grænse- og lufthavnsprocedurer. Disse procedurer er normalt meget hurtige, og så længe de er i gang, anses ansøgerne normalt ikke for at befinde sig på den medlemsstats område, som behandler ansøgningen om tilladelse til indrejse på dens område.
- 5) Denne regel kan hjælpe medlemsstaterne med at løse et praktisk problem. Normalt får asylansøgere ikke tilladelse til frit at rejse rundt i medlemsstaterne. Men det kan være nødvendigt at give asylansøgere et rejsedokument, når der opstår alvorlige humanitære grunde, som kræver deres tilstedeværelse i en anden stat.

Artikel 7

- 1) Spørgsmålet om retten til at færdes frit har været et af de spørgsmål, det var vanskeligst at nå til enighed om under Rådets drøftelser om modtagelsesforhold for asylansøgere. De konklusioner, som blev vedtaget på Rådets møde den 30. november og 1. december 2000, bekræfter princippet om retten til at færdes frit på den medlemsstats område, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles, men lader en række muligheder stå åbne med hensyn til grænserne for denne frihed. Artikel 7, stk. 1, bekræfter princippet om, at asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer har ret til at færdes frit på en medlemsstats nationale område eller inden for en begrænset del af det, og fastslår, at denne frihed gives inden for de grænser, der er fastsat i de følgende stykker.
- 2) Stk. 2, som udelukker, at man kan frihedsberøve asylansøgere, alene fordi de er asylansøgere, er både en logisk følge af princippet om retten til at færdes frit og et konsekvent modstykke til den relevante bestemmelse i forslaget til direktiv om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus.
- 3) Stk. 3 gør det muligt for medlemsstaterne at beslutte, at asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer skal opholde sig inden for en begrænset del af deres nationale område (den del af det nationale område, hvor ansøgerne skal opholde sig, må ikke være så begrænset som i tilfælde af frihedsberøvelse). Man har ment, at

indskrænkninger i retten til at færdes frit, som ikke går så vidt som til at udelukke substansen i denne ret (tilfælde af frihedsberøvelse), skal tillades, for så vidt som de er nødvendige for gennemførelsen af dette direktiv, eller for at gøre det muligt at behandle asylansøgningerne hurtigt. Det er medlemsstaterne, der skal bevise, at disse grænser er nødvendige for gennemførelsen af direktivet eller for at gøre det muligt at behandle asylansøgningerne hurtigt. Disse indskrænkninger i asylansøgnernes ret til at færdes frit er forenelige med den fortolkning af protokol nr. 4 til den europæiske menneskerettighedskonvention, som Den Europæiske Menneskerettighedskommission har fastlagt i sin retspraksis. Under alle omstændigheder påvirker indskrænkninger i udøvelsen af retten til at færdes frit asylansøgnernes livskvalitet, så der skal så vidt muligt indføres alternativer til disse indskrænkninger (f.eks. pligt til at melde sig på indkvarteringscentret hver dag).

- 4) Som en sikkerhedsforanstaltning med hensyn til de indskrænkninger, der er nævnt i stk. 3, skal der være mulighed for at gøre en undtagelse af alvorlige årsager. Alle afgørelser om anmodninger om midlertidig tilladelse til at forlade det pågældende sted skal træffes individuelt, objektivt og upartisk, og negative afgørelser skal begrundes, så klager kan behandles så præcis som muligt.
- 5) I overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder (artikel 47) og Domstolens retspraksis sikrer stk. 5, at begrænsninger, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 3, og negative afgørelser, der træffes i henhold til stk. 4, kan indbringes for en domstol (herunder en administrativ domstol såsom *Conseil d'Etat* i Frankrig), i det mindste i sidste instans.
- 6) Ansøgere, der frit kan vælge opholdssted, kan pålægges at informere de relevante myndigheder om deres nuværende adresse og meddele de pågældende myndigheder eventuelle adresseændringer.

Artikel 8

Ifølge konklusionerne om modtagelsesforhold fra Rådets møde den 30. november og 1. december 2000 skal "værtslandets kompetente myndigheder sørge for indkvartering, herunder logi, kost og dækning af de mest almindelige daglige udgifter, eller udbetaling af en finansiel ydelse, der om nødvendigt forhøjes afhængigt af familiens sammensætning". Denne artikel imødekommer kravene i Rådets konklusioner om dette spørgsmål og henviser til kapitel III, hvor der fastsættes regler herom.

Artikel 9

Artikel 9 vedrører spørgsmålet om familiens enhed i lyset af Rådets konklusioner om samme spørgsmål. Bevarelsen af familiens enhed kræver, at asylansøgeren ønsker at blive genforenet med sin familie (f.eks. gennem opsporingsarbejde, som om nødvendigt kan begrænses til værtsmedlemsstatens område). Formålet med denne bestemmelse er at løse de problemer, som opstår, når familiemedlemmerne ankommer til værtsmedlemsstaten samtidig eller på forskellige tidspunkter (under forudsætning af, at asylproceduren stadig pågår for alle asylansøjerne) og af forskellige årsager indkvarteres på forskellige steder.

Artikel 10

Artikel 10 vedrører lægebehandling. Den er i overensstemmelse med Rådets konklusioner om dette spørgsmål ("For at imødekomme øjeblikkelige behov bør værtslandet sikre

asylansøgerne adgang til passende lægehjælp") og henviser til kapitel IV, hvor der fastsættes regler herom.

Artikel 11

Artikel 11 vedrører helbredsundersøgelser af asylansøgere. Det skal sikres, at de kompetente organer, der foretager undersøgelserne, anvender metoder, som er sikre og menneskeværdige. Kommissionen mener ligesom en række af de NGO'er, den har hørt, at der mindst skal foretages en tuberkulosestest, da det er en af de smitsomme sygdomme, der hyppigst opdages hos tredjelandstatsborgere, som ankommer til EU.

Artikel 12

- 1) Stk. 1 vedrører skolegang og undervisning for mindreårige børn af asylansøgere og mindreårige asylansøgere. Mindreåriges mulighed for at gå i skole er et af de modtagelsesforhold, som skal harmoniseres i medlemsstaterne. Der henvises til begrebet "mindreårige", uden at der specifikt henvises til "skolealderen", da denne alder varierer fra den ene medlemsstat til den anden, og i FN's konvention om barnets rettigheder er mindreåriges skolegang ikke betinget af deres alder. I princippet skal de i det mindste have fri adgang til det offentlige skolesystem (den private sektor kan udelukkes), indtil en udvisning kan gennemføres. Formålet med henvisningen til det offentlige skolesystem er at gøre det muligt at udelukke privatskoler fra denne pligt. Denne bestemmelse er et eksempel på det særlige hensyn, der tages til mindreårige i hele forslaget. Når den mindreårige er begyndt i skolen, skal han eller hun have lov til at fortsætte sin skolegang så længe som muligt, dvs. indtil den faktiske gennemførelse af udvisningen gør skolegangen umulig. Stk. 1 tillader fortsat undervisning af et barn, der er fyldt 18 år, i situationer, hvor andre elever (landets egne statsborgere) ville fortsætte.
- 2) Stk. 2 giver mulighed for, at adgangen til skolegang kan udsættes i op til 65 arbejdsdage af grunde, der hænger sammen med den spredningspolitik, som visse medlemsstater fører, eller med, hvor langt man er nået i skoleåret, når direktivet skal anvendes på en specifik mindreårig.
- 3) Formålet med stk. 3 er at sikre, at børnene hurtigst muligt får undervisning i de tilfælde, hvor de ikke kan gå i en almindelig skole på grund af manglende kendskab til værtslandets sprog. I så fald skal de tilbydes sprogkurser. Deres forældre eller værger skal gøres opmærksom på, at det også for mindreårige er vigtigt at lære værtslandets sprog.

Artikel 13

Artikel 13 drejer sig om adgangen til arbejdsmarkedet. Hvis man lader det være helt op til medlemsstaterne, om de vil give asylansøgere ret til at arbejde, vil det ikke gøre de nationale systemer mere ensartede, og det vil både være imod de generelle formål med forslaget og de konklusioner om modtagelsesforhold, som Rådet vedtog den 30. november og 1. december 2000. Denne artikel er et rimeligt kompromis, som både er i overensstemmelse med Rådets mandat (en vis harmonisering af spørgsmålet) og behovet for, at asylansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer kan leve et normalt liv, uden at man pålægger medlemsstaterne en pligt til at give dem ret til at arbejde. Medlemsstaterne bevarer således den fulde kontrol med det interne arbejdsmarked, da de kan bestemme, hvilke former for arbejde asylansøgere kan søge, hvor meget de må arbejde pr. måned eller pr. år, hvilke kvalifikationer de skal have mv. Da den relevante faktor i dette tilfælde er procedurens

varighed, foretages der inden for antagelighedsproceduren ingen sondring mellem sager, der falder ind under Dublin-konventionen, og andre sager. Begrundelsen for denne regel ændrer sig ikke alt efter de specifikke grunde til procedurens varighed, når asylansøgeren ikke selv er skyld i, at proceduren trækker i langdrag. Endelig stemmer denne artikel overens med det valg, der foretages i artikel 15, stk. 4, ifølge hvilket medlemsstaterne kan give asylansøgere ret til at arbejde, så snart de finder det passende.

- 1) Som minimumsstandard foreslår Kommissionen, at medlemsstaterne skal indføre regler, som ikke udelukker asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer fra at få adgang til arbejdsmarkedet i over seks måneder efter, at de har indgivet deres asylansøgning.
- 2) Når medlemsstaterne har givet de pågældende adgang til arbejdsmarkedet, bør de ikke trække tilladelsen tilbage, alene fordi der er indgivet en klage med opsættende virkning. Det er vigtigt at undgå, at arbejdet afbrydes i de tilfælde, hvor asylansøgerne får lov til at blive i landet, indtil der kan træffes afgørelse om deres klage, af hensyn til både asylansøgernes behov og medlemsstaternes interesser (ellers risikerer man, at asylansøgeren kommer til at mangle eksistensmidler eller begynder at arbejde sort).
- 3) Medlemsstaterne kan gøre en undtagelse fra stk. 1, når der i overensstemmelse med artikel 22 konstateres en negativ adfærd fra asylansøgernes side (hvis f.eks. asylansøgeren går under jorden i en vis periode). Det betyder, at indgivelse af en klage over en negativ afgørelse aldrig kan betragtes som negativ adfærd.

Artikel 14

Artikel 14 drejer sig om erhvervsuddannelse og er baseret på de samme betragtninger, som er fremsat i forbindelse med artikel 13.

- 1) Stk. 1 er baseret på de samme betragtninger, som er fremsat i forbindelse med adgangen til arbejdsmarkedet i artikel 13, stk. 1. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at der i Fællesskabets Equal-initiativ, der sigter mod at bekæmpe forskellige former for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, specifikt henvises til asylansøgere. Erhvervsuddannelse kan omfatte aktiviteter, som gør det muligt for asylansøgerne at bevare deres kvalifikationer.
- 2) Stk. 2 er baseret på de samme betragtninger, som er fremsat i forbindelse med artikel 13, stk. 2.
- 3) Stk. 3 er baseret på de samme betragtninger, som er fremsat i forbindelse med artikel 13, stk. 3.

Kapitel III: Materielle modtagelsesforhold

Artikel 15

Formålet med artikel 15 er at fastslå, hvem der skal nyde godt af de materielle modtagelsesforhold, og i hvilken periode der sørges for disse forhold. Artiklen drejer sig også om minimumsstandarder for de materielle modtagelsesforhold. Kommissionen foreslår, at asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer i princippet sikres materielle modtagelsesforhold under normal-, antageligheds- og hasteprocedurer. Følgende argumenter støtter denne mulighed:

- Hvis der ikke sørges for de materielle modtagelsesforhold for de mennesker, der ansøger om asyl i en medlemsstat, kan det være en overtrædelse af de internationale retsregler i en række menneskerettighedsinstrumenter, herunder den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og EU's charter om grundlæggende rettigheder.
 - Denne mulighed stemmer helt overens med formålene med dette forslag, jf. afsnit 2 i denne begrundelse. En fuldstændig udelukkelse af alle materielle modtagelsesforhold for visse kategorier af asylansøgere ville vanskeligt kunne forenes med målene om at sikre dem en værdig levestandard og sikre asylansøgere i hele EU en god standard for modtagelsesforhold samt med målet om at begrænse de sekundære bevægelser blandt asylansøgere, som kun skyldes forskellene i de regler, der gælder for modtagelsen.
 - Alle andre muligheder ville kunne føre til situationer, hvor et stort antal mennesker ville stå på gaden, således at de kun havde adgang til en "sikkerhedsventil", som stilles til rådighed af civilsamfundet, kirkerne mv. (i de medlemsstater, hvor en sådan sikkerhedsventil findes).
- 1) Stk. 1 vedrører princippet om, at asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer skal sikres materielle modtagelsesforhold under normal-, antageligheds- og hasteprocedurer. Det overordnede formål med direktivet ville blive bragt i fare, hvis der ikke blev indført en høj grad af ensartethed i medlemsstaterne på dette specifikke område. Når medlemsstaterne har sørget for materielle modtagelsesforhold (eller som et alternativ givet mulighed for at arbejde) under normal-, antageligheds- og hasteprocedurer, skal disse modtagelsesforhold (eller muligheden for at arbejde) også sikres under behandlingen af klager med opsættende virkning, og når asylansøgerne får lov til at afvente afgørelsen i klagesagen i den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles.
 - 2) Stk. 2 gentager de generelle principper i artikel 25 i Verdenserklæringen om menneskerettigheder med hensyn til materielle modtagelsesforhold. De materielle modtagelsesforhold, der stilles til rådighed, skal sikre en sådan levestandard, som er tilstrækkelig til ansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers sundhed og velvære (f.eks. skal medlemsstaterne, når de sørger for indkvartering, sikre adskillelse af mænd og kvinder, undtagen når der er tale om familier, hvis enhed så vidt muligt skal bevares). Medlemsstaterne skal, når de stiller materielle modtagelsesforhold til rådighed, sikre, at asylansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers grundlæggende rettigheder beskyttes. Denne regel henviser specielt til de rettigheder, der følger af den europæiske menneskerettighedskonvention (f.eks. omfatter konventionens artikel 9 retten til at lægge sin religion for dagen, og medlemsstaterne skal gøre det muligt at udøve denne rettighed ved at sikre adgang til et sted, hvor man kan bede).

Medlemsstaterne skal tilpasse den generelle standard, der er nævnt i stk. 1, til den specifikke situation for personer med særlige behov (f.eks. kan der være behov for en særlig form for indkvartering for ældre eller handicappede, mens der er behov for ordentlige studie- og fritidsfaciliteter i centre, hvor mindreårige indkvarteres) i overensstemmelse med artikel 23 (individuel vurdering af de særlige behov) og frihedsberøvede personers situation (f.eks. skal de sikres adgang til friluftsområder samt til fritidsfaciliteter). Endelig fastsættes det, at den nuværende standard skal forbedres i relation til procedurens varighed. Det forudsættes, at jo længere proceduren varer, jo større er de behov, der skal varetages for at sikre asylansøgernes trivsel.

Endelig fastsættes i dette stykke den regel, at den generelle standard skal forbedres i forhold til procedures længde. Jo længere proceduren varer, jo mere nødvendigt er det at sikre, at ansøgeren har gode forhold.

- 3) Medlemsstaterne kan vælge at sørge for materielle modtagelsesforhold enten i form af naturalier, finansielle ydelser eller værdikuponer. Denne bestemmelse er smidig nok til, at medlemsstaterne kan vælge den måde at sørge for materielle modtagelsesforhold på, som passer bedst til forholdene i landet.
- 4) Stk. 5 er baseret på princippet om, at medlemsstaterne kan begrænse deres forpligtelse til at sørge for materielle modtagelsesforhold, hvis de giver asylansøgerne mulighed for at blive økonomisk uafhængige ved at give dem adgang til arbejdsmarkedet. Medlemsstaterne skal i så fald sikre asylansøgerne materielle modtagelsesforhold i mindst tre måneder, da asylansøgerne har brug for tid til at finde et job. For at sikre asylansøgerne ordentlige levevilkår, mens de søger job, skal medlemsstaterne fortsat give dem kostpenge og adgang til grundlæggende social forsorg (såsom den forsorg, der er til rådighed for hjemløse), så længe de ikke er økonomisk uafhængige.

Artikel 16

- 1) Stk. 1 fokuserer på de indkvarteringsformer, som medlemsstaterne kan vælge. Erfaringerne i medlemsstaterne viser, at der ikke skal vælges én enkelt aktør på fællesskabsplan med hensyn til forvaltning af indkvarteringen. Det er nyttigt at fastholde de eksisterende muligheder, så medlemsstaterne let kan tilpasse modtagelsen til de forskellige (lokale) forhold. Der gives en udtømmende liste over de forskellige indkvarteringsformer, men disse kan kombineres.
 - (a) Faciliteter, der specielt er indrettet med henblik på indkvartering af asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer under behandlingen af deres asylansøgning som led i proceduren til afgørelse af, om de har ret til lovligt at rejse ind på en medlemsstats område (der kan være tale om faciliteter i lufthavne eller havne eller ved grænseovergangssteder eller i nærheden heraf og eventuelt andre steder).
 - (b) Indkvartering i indkvarteringscentre.
 - (c) Indkvartering i private huse, lejligheder eller hoteller er den form for indkvartering, som typisk stilles til rådighed i nødsituationer, når der ikke er plads i indkvarteringscentrene, eller når der kun er nogle få asylansøgere i et givet område.
 - (d) Litra d) vedrører den situation, hvor asylansøgerne gøres uafhængige med hensyn til indkvartering, idet de tildeles en finansiell ydelse eller værdikuponer, som giver dem mulighed for selv at finde et sted at bo.
- 2) I stk. 2 fastsættes der nogle specifikke krav til indkvarteringen af asylansøgere: Der skal være adgang til akut læge- og psykologbehandling og uopsættelig lægebehandling; beskyttelse af familielivet (familiemedlemmerne skal så vidt muligt blive sammen) og privatlivet; adgang til muligheder for at kommunikere med omverdenen (dvs. mindst konkrete muligheder for at kommunikere med slægtninge, juridiske rådgivere, UNHCR og repræsentanter for relevante NGO'er); beskyttelse mod seksuelle overgreb på de

indkvarteringssteder, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b) (adskillelse af mænd og kvinder, der ikke tilhører samme familie).

- 3) Ifølge stk. 3 skal børn indkvarteres sammen med deres forældre eller med det myndige familiemedlem, der ved lov eller efter sædvane har ansvaret for dem. Det samme gælder, når det myndige familiemedlem, der har ansvaret for den mindreårige, boede i landet inden dennes ankomst. Den myndige person behøver ikke selv være asylansøger. Mindreårige skal have lov til at bo hos den pågældende myndige person under hele deres ophold i den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles. Denne regel må kun under ganske særlige omstændigheder (f.eks. pludselig massetilstrømning af asylansøgere) fraviges i en kort periode.
- 4) Da det kan være stressende for asylansøgerne at blive flyttet fra den ene facilitet til den anden, bør overførsler kun foretages, når det er nødvendigt af hensyn til behandlingen af ansøgningen eller af sikkerhedshensyn. I så fald skal asylansøgerne, hvis asylproceduren skal kunne fungere ordentligt, have konkret mulighed for at informere deres juridiske rådgivere om overførslen og om deres nye indkvarteringssted.
- 5) Asylansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers særlige behov kræver, at de personer, der arbejder i indkvarteringscentre, har en specifik uddannelse eller en specifik baggrund. Da asylansøgerne selv eller familiemedlemmer, der stadig befinder sig i hjemlandet, kan blive udsat for gengældelsesforanstaltninger, er de mennesker, der arbejder med dem, underlagt tavshedspligt.
- 6) Det er hensigtsmæssigt for både myndighederne, de organisationer, der driver centrene, og asylansøgerne, at forholdene i centrene er så harmoniske som muligt. Det foreslås derfor som et vigtigt middel til at sikre, at forholdene er harmoniske, og at asylansøgerne fortsat har et vist ansvar for deres egen trivsel, at asylansøgerne inddrages i forvaltningen af de materielle ressourcer og de ikke-materielle aspekter af livet i centret gennem et repræsentativt rådgivende organ eller råd. Medlemsstaterne skal til samme formål give dem et medansvar, når det er muligt.
- 7) Asylansøgerne har brug for at være i kontakt med deres juridiske rådgivere for at have fuld mulighed for at yde et bidrag til behandlingen af deres asylansøgninger. Rådgiverne skal derfor have adgang til alle indkvarteringsfaciliteter for asylansøgere. Desuden har FN's Flygtningehøjkommissær og de relevante ikke-statslige organisationer en specifik interesse i at have adgang til alle indkvarteringsfaciliteter. Dette princip kan kun begrænses i tilfælde af, at faciliteternes eller ansøgernes sikkerhed er i fare. Da medlemsstaterne kan beslutte at sprede asylansøgerne på det nationale område, skal det sikres, at de områder, hvor asylansøgerne skal opholde sig, rent faktisk er tilgængelige for de pågældende personer og organisationer. Det er et underforstået minimumskrav, at den indkvartering, der stilles til rådighed, skal være beliggende i sådanne områder.
- 8) Stk. 8 vedrører indkvartering af asylansøgere, der indgiver deres asylansøgning i lufthavne eller havne eller ved grænseovergangssteder og skal igennem en "grænseprocedure". Når de skal afvente en afgørelse om, hvorvidt de har ret til at rejse ind på medlemsstaternes område, i 12 timer eller mere, skal de sikres indkvartering i de faciliteter, der specielt er indrettet til det formål. Denne regel kan kun under ganske særlige omstændigheder (f.eks. pludselig massetilstrømning af asylansøgere) fraviges i en kort periode.

Artikel 17

Artikel 17 vedrører det samlede beløb for de ydelser eller værdikuponer, der skal dække asylansøgernes materielle modtagelsesforhold. Den indfører ikke yderligere ydelser for asylansøgere.

- 1) For at opfylde formålene med forslaget er det nødvendigt i alle medlemsstaterne at sikre et ensartet støtteniveau (i form af finansielle ydelser, værdikuponer eller naturalier) for de materielle modtagelsesforhold, der er til rådighed for asylansøgerne (med hensyn til indkvartering, kost, tøj og lommepenge). Da det ikke var muligt at fastsætte et objektivt parameter for mindsteværdien af denne, indføres der med dette stykke en generel bestemmelse, der skal hindre, at støtteniveauet i en medlemsstat er lavere end det, der er nødvendigt for at undgå, at asylansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer må leve i fattigdom. Indholdet i denne generelle bestemmelse vil blive fastlagt af hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med dens sociale system og leveomkostningerne på dens nationale område.

Erfaringerne på dette område har vist, at asylansøgere, der får lov til at opholde sig hos familie eller venner, og som er i en situation, som ville give dem ret til alle de ydelser, der er nævnt i forslaget, kan blive en stor belastning for de personer, de bor hos, hvis de ikke kan bidrage til udgifterne i forbindelse med deres indkvartering. Derfor fastsættes det i stk. 2, at medlemsstaterne kan yde asylansøgere i denne situation 50% af det beløb, der er nævnt i stk. 1.

- 2) Frihedsberøvede asylansøgere kan fratages lommepenge, da de i denne situation måske ikke er nødvendige for at opfylde målet om at sikre asylansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers trivsel.

Artikel 18

Artikel 18 vedrører et uafhængigt kontor, der kan behandle klager og løse tvister vedrørende de krav til indkvartering, der er nævnt i artikel 15, 16 og 17. Idéen bag dette er, at en formel prøvelse af klager vedrørende indkvarteringskravene ikke altid vil være effektiv eller nødvendig, og at det er vigtigt, at forholdene i centrene er harmoniske, og at der er findes et retsmiddel i tilfælde af misbrug. Asylansøgerne skal have den praktiske mulighed for at indberette misbrug i centrene uden at røbe deres navn for centerledelsen. Det forhold, at der findes et sådant kontor, udelukker ikke, at ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer har mulighed for at gå til domstolene, i hvert fald når de mener, at deres grundlæggende rettigheder er overtrådt.

Artikel 19

Artikel 19 vedrører det økonomiske bidrag, som asylansøgerne kan blive bedt om at yde, hvis de får stillet materielle modtagelsesforhold til rådighed.

- 1) Ifølge stk. 1 kan medlemsstaterne kræve, at asylansøgere, der har tilstrækkelige midler, bidrager til udgifterne til deres materielle modtagelsesforhold. Formålet er at imødekomme Rådets ønske med hensyn til asylansøgere, der ikke selv har "tilstrækkelige midler". Under alle omstændigheder skal medlemsstaterne sikre, at asylansøgerne har mulighed for at blive indkvarteret, da det selv for asylansøgere med tilstrækkelige økonomiske midler kan være umuligt at finde et passende sted at bo. Afgørelser om asylansøgernes bidrag skal træffes individuelt, objektivt og upartisk, og

negative afgørelser skal begrundes, så klager over dem kan behandles så præcist som muligt.

- 2) Stk. 2 sikrer i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder (artikel 47) og Domstolens retspraksis, at afgørelser, der er truffet i henhold til stk. 1, kan indbringes for en domstol (herunder en administrativ domstol, såsom *Conseil d'Etat* i Frankrig), i hvert fald i sidste instans.

Kapitel IV: Læge- og psykologbehandling

Artikel 20

- 1) I stk. 1 fastsættes standarderne for læge- og psykologbehandling under normal-procedurer og klageprocedurer. De muligheder, der findes på dette område, omfatter muligheden for at sikre asylansøgere det samme behandlingsniveau som landets egne statsborgere under hele proceduren eller for at tilbyde dem forskellige behandlingsniveauer alt efter en række forskellige faktorer. Ifølge forslaget skal det niveau for læge- og psykologbehandling, som asylansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer skal sikres som en minimumsstandard, være primær læge- og psykologbehandling og uopsættelig lægebehandling. Primær lægebehandling er den behandling, der ydes af den alment praktiserende læge, og udelukker behandlinger foretaget af speciallæger, som kun skal ydes, når de er uopsættelige (tandbehandlinger falder ind under denne bestemmelse). Vurderingen af, hvilke behandlinger der er uopsættelige, skal foretages af lægen sammen med den myndighed, der skal betale for den. Behandlingen skal ydes afhængigt af de fire forskellige proceduresituationer, der er anført i dette stykke.
- 2) Med stk. 2 indføres der en regel om specifik beskyttelse af asylansøgere og ledsagende familiemedlemmer, når der er tale om gravide kvinder, mindreårige, psykisk syge, handicappede eller ofre for voldtægt eller andre former for kønsrelateret vold.
- 3) Stk. 3 drejer sig om lægebehandling, der forhindrer en forværring af en eksisterende sygdom. Ifølge dette stykke skal medlemsstaterne indføre eller bibeholde bestemmelser vedrørende asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmers adgang til denne form for behandling.
- 4) I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, kan medlemsstaterne kræve, at asylansøgere, der har tilstrækkelige midler, bidrager til eller fuldt ud dækker udgifterne til deres læge- og psykologbehandling. Afgørelser om, at læge- og psykologbehandling ikke skal være gratis, skal træffes individuelt, objektivt og upartisk og skal begrundes.
- 5) Medlemsstaterne skal sikre, at asylansøgerne kan anmode om prøvelse af de afgørelser, der er nævnt i stk. 4, som, i det mindste i sidste instans, skal foretages af en domstol (herunder en administrativ domstol, såsom *Conseil d'Etat* i Frankrig). Medlemsstaterne skal sørge for, at de også har adgang til juridisk bistand.

Artikel 21

- 1) Akut læge- og psykologbehandling og uopsættelig lægebehandling gives på nuværende tidspunkt til alle asylansøgere i alle medlemsstaterne. Stk. 1 bekræfter denne praksis med hensyn til antagelighedsprocedurer og hasteprocedurer og under behandlingen af en ansøgning som led i en procedure til afgørelse af, om asylansøgeren har ret til lovligt at rejse ind på en medlemsstats område, begyndende fra tidspunktet for indgivelsen af

asylansøgningen. Når en tredjelandsstatsborger eller statsløs ikke længere kan betragtes som asylansøger (f.eks. når han har fået endeligt afslag på ansøgningen), er spørgsmålet om lægebehandling underlagt de relevante fællesskabsregler eller nationale regler alt efter hans juridiske situation (hvorvidt han f.eks. nyder andre former for beskyttelse eller er illegal indvandrer).

- 2) Med stk. 2 indføres der en regel for specifik beskyttelse af asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer, når der er tale om gravide kvinder, mindreårige, psykisk syge, handicappede eller ofre for voldtægt eller andre former for kønsrelateret vold. Deres særlige behov skal opfyldes under de procedurer, der er nævnt i stk. 1.
- 3) Stk. 3 drejer sig om lægebehandling, der forhindrer en forværring af en eksisterende sygdom. Ifølge dette stykke skal medlemsstaterne indføre eller bibeholde bestemmelser vedrørende asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmers adgang til denne form for behandling. Under overholdelse af princippet om, at asylansøgernes levevilkår under alle omstændigheder skal være værdige, men at de skal forbedres, når asylansøgningerne betragtes som antagelige og ikke åbenbart grundløse, kan de bestemmelser, der fastsættes i overensstemmelse med dette stykke, være forskellige fra de bestemmelser, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3.
- 4) Ifølge stk. 4 skal medlemsstaterne, når fristen for at træffe afgørelse under antageligheds- eller hasteprocedurer udløber, uden at der er truffet afgørelse, sørge for, at asylansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer har adgang til primær lægebehandling og uopsættelig lægebehandling, dvs. den lægebehandling, der ydes under normalproceduren. Denne bestemmelse gælder for asylansøgere, der afventer en afgørelse efter Dublin-konventionen.
- 5) Med stk. 5 indføres den samme regel som den, der er fastlagt i stk. 4, når fristen for at træffe afgørelse i forbindelse med en anke af en negativ afgørelse under antageligheds- og hasteprocedurer er udløbet, og der endnu ikke er truffet afgørelse.
- 6) Stk. 6 vedrører udgifterne til akut lægebehandling. Det imødekommer Rådets konklusion vedrørende asylansøgernes mangel på "tilstrækkelige midler". Medlemsstaterne har lov til at kræve, at asylansøgere, der har tilstrækkelige midler, bidrager til eller fuldt ud dækker udgifterne til deres læge- eller psykologbehandling. Afgørelser om asylansøgernes bidrag skal træffes individuelt, objektivt og upartisk, og negative afgørelser skal begrundes, så en klage over dem kan behandles så præcist som muligt.
- 7) Stk. 7 sikrer, at negative afgørelser, der træffes i overensstemmelse med stk. 6, i det mindste i sidste instans kan prøves af en domstol (herunder en administrativ domstol, såsom *Conseil d'Etat* i Frankrig), og at ansøgerne har adgang til juridisk bistand.

Kapitel V: Indskrænkning eller inddragelse af modtagelsesforhold

Artikel 22

Artikel 22 drejer sig om grundene til indskrænkning eller inddragelse af modtagelsesforhold på grund af asylansøgernes negative adfærd. Den finder kun anvendelse, hvis medlemsstaterne ønsker det.

- 1) Stk. 1 indeholder en liste, som skal betragtes som udtømmende, over grunde til indskrænkning eller inddragelse af modtagelsesforhold.

- (a) Formålet med litra a) er at straffe negativ adfærd hos asylansøgere, som viser deres manglende interesse i asylproceduren. Asylansøgere, som forsvinder uden rimelig grund, eller som ikke overholder deres meldepligt eller oplysningspligt eller udebliver fra personlige samtaler vedrørende asylproceduren i mindst 30 arbejdsdage, viser klart, at de ikke har tænkt sig at samarbejde med den myndighed, der skal træffe afgørelsen, eller har til hensigt at gå under jorden uden rimelig grund. Fristen på 30 arbejdsdage svarer til fristen i artikel 16, stk. 2, i forslaget til direktivet om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus, hvori det hedder: "Udebliver en ansøger, kan den besluttende myndighed afbryde behandlingen af ansøgningen, hvis han ikke har opfyldt sine forpligtelser til at melde sig eller imødekommet anmodninger om at fremlægge oplysninger eller møde frem til en personlig samtale i mindst 30 dage". Denne bestemmelse vedrører ikke tilfælde, hvor asylansøgeren ikke har nogen identitetspapirer, da manglen på identitetspapirer ikke i sig selv kan fortolkes som negativ adfærd fra asylansøgerens side.
- (b) Asylansøgere, der trækker deres asylansøgninger tilbage, er ikke længere asylansøgere i dette direktivs forstand og kan derfor ikke længere nyde godt af direktivets bestemmelser. Det er legitimt at trække sin ansøgning tilbage, men en sådan adfærd viser, at asylansøgningen ikke blev indgivet på et tilstrækkeligt seriøst grundlag.
- (c) Formålet med litra c) er at tage hensyn til negativ adfærd hos asylansøgere, der har skjult deres økonomiske midler og derfor uberettiget har nydt godt af de materielle modtagelsesforhold.
- 2) Med stk. 2 indføres der begrænsede sanktioner i tilfælde af upassende adfærd på indkvarteringssteder for asylansøgere.
- 3) Med stk. 3 indføres der en begrænset sanktion for voksne, der forhindrer mindreårige i deres varetægt i at gå i skole eller til individuel undervisning som led i almindelige skoleprogrammer. Denne regel skal fremme fuld respekt for barnets ret til at gå i offentlige skoler.
- 4) Disse grunde til indskrænkning eller inddragelse baseres udelukkende på den pågældendes personlige adfærd (ansøgere og ledsagende familiemedlemmer, som ikke er identiske med den pågældende, bibeholder deres modtagelsesforhold). Afgørelserne skal være baseret på proportionalitetsprincippet (da konsekvenserne af en negativ afgørelse er meget alvorlige for asylansøgerens liv, skal den adfærd, der straffes, være særlig relevant). De afgørelser, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3, skal træffes individuelt, objektivt og upartisk, og de skal begrundes, hvis de indebærer en indskrænkning eller inddragelse af modtagelsesforholdene, så en klage over dem kan behandles så præcist som muligt.
- 5) Stk. 5 sikrer i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder (artikel 47) og Domstolens retspraksis, at afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1, 2 og 3, kan ankes til en domstol (herunder en administrativ domstol, såsom *Conseil d'Etat* i Frankrig), i det mindste i sidste instans. Da inddragelse eller indskrænkning af eller afslag på modtagelsesforhold er en meget relevant afgørelse med hensyn til asylansøgerens livskvalitet under proceduren, er det hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med Rådets konklusioner, at asylansøgere i disse tilfælde får

adgang til juridisk bistand, der skal være gratis, når de ikke har tilstrækkelige midler til at betale for den.

- 6) Ifølge stk. 6 kan reglerne i denne artikel ikke anvendes på akut læge- og psykologbehandling og uopsættelig lægebehandling, som aldrig kan begrænses eller nægtes.

Kapitel VI: Bestemmelser om personer med særlige behov

Artikel 23

- 1) Artikel 23 indfører en generel bestemmelse til fordel for personer med særlige behov. Den indeholder en ikke-udtømmende liste (der skal tages hensyn til alle andre kategorier af personer med særlige behov, f.eks. personer, der har gennemgået en kønsskifteoperation, som det er vanskeligt at indkvartere sammen med mænd eller kvinder, og som ofte har brug for særlig psykologisk støtte) over de grupper, som i medlemsstaternes praksis og de relevante undersøgelser er blevet betragtet som grupper med særlige behov med hensyn til indkvartering og psykolog- og lægebehandling. Det blev anset for nødvendigt, at det for enlige kvinder specificeres, at de normalt har "særlige behov", hvis de kommer fra lande, hvor de er udsat for væsentlig lovmæssig kønsrelateret diskrimination, da det ikke kan antages, at en enlig kvinde automatisk har særlige behov, der skal opfyldes.
- 2) De særlige behov hos de enkelte personer i disse grupper skal vurderes individuelt.

Artikel 24

Artikel 24 vedrører mindreåriges særlige behov.

- 1) I artikel 3 i FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 hedder det: "I alle foranstaltninger vedrørende børn ... skal barnets tarv komme i første række". Dette bindende princip gentages i dette stykke, så det kan anvendes som et redskab for fortolkningen af alle de bestemmelser i dette direktivforslag, der vedrører mindreårige.
- 2) Mindreårige er ofte ofre for mange specifikke former for misbrug, vanrøgt, udnyttelse, tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling eller har lidt under væbnede konflikter. Medlemsstaterne skal sikre mindreårige, der er blevet ofre for sådanne forhold, rehabiliteringstjenester, passende psykiatrisk behandling og psykosocial rådgivning, når det er nødvendigt.

Artikel 25

Artikel 25 vedrører uledsagede mindreåriges særlige behov.

- 1) Medlemsstaterne skal hurtigst muligt udpege en repræsentant for den uledsagede mindreårige, der ansøger om asyl, for at sikre, at den mindreåriges behov opfyldes ved gennemførelsen af direktivets bestemmelser. Endelig fastsættes princippet om, at de relevante sociale myndigheder regelmæssigt skal vurdere den mindreåriges faktiske situation, i lyset af dennes sårbarhed og risikoen for misbrug.
- 2) Stk. 2 indeholder en række regler, der skal forstås som en eksplicit håndhævelse af princippet om varetagelsen af barnets tarv med hensyn til modtagelsesforhold. Medlemsstaterne skal sikre uledsagede mindreårige, der indgiver en asylansøgning, en

af de anførte former for indkvartering fra det tidspunkt, hvor de får tilladelse til indrejse, til de er nødt til at forlade den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles. Desuden fastsættes det, at søskende skal blive sammen (denne regel kan kun under ganske særlige omstændigheder, såsom pludselig massetilstrømning af asylansøgere, fraviges i en kort periode), og flytninger fra ét indkvarteringssted til et andet skal begrænses til et minimum.

- 3) Stk. 3 vedrører opsporingsaktiviteter og fortrolighedsprincippet, som gælder for dem, for så vidt som de stemmer overens med barnets tarv.
- 4) For at kunne opfylde uledsagede mindreåriges behov ordentligt under asylprocedurerne skal medlemsstaterne sikre, at det personale, der arbejder med uledsagede mindreårige, får en passende uddannelse med hensyn til deres behov.

Artikel 26

Artikel 26 vedrører ofre for tortur og organiseret vold.

I konklusionerne fra Rådets møde den 30. november og 1. december 2000 om modtagelsesforhold hedder det: "Værtslandet bør sørge for særlig lægehjælp til asylansøgere, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre grove overgreb". Artikel 28 indeholder bestemmelser om særlig lægehjælp og fjører ofre for organiseret vold og kønsrelateret vold til de nævnte kategorier for at sikre, at mennesker, der er traumatiseret, fordi de er blevet udsat for etnisk udrensning, er omfattet af bestemmelsen.

Kapitel VII: Foranstaltninger, der skal gøre modtagelsessystemet mere effektivt

Artikel 27

Artikel 27 vedrører samarbejdet mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

- 1) Ifølge stk. 1 skal medlemsstaterne udpege et nationalt kontaktpunkt og træffe de nødvendige foranstaltninger til at etablere et direkte samarbejde, herunder udveksling af besøg og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder. Denne form for aktiviteter kan let finansieres af Den Europæiske Flygtningefond.
- 2) Stk. 2 vedrører de oplysninger og data, der skal sendes til Kommissionen, for at den kan udføre sine opgaver med hensyn til gennemførelsen af direktivet og eventuelle fremtidige forbedringer.

Artikel 28

I artikel 28, som tager hensyn til Rådets konklusioner vedrørende NGO'er, foreslås der en bredere fremgangsmåde, som skal omfatte samordning mellem de kompetente myndigheder og alle andre aktører, der på nationalt eller lokalt plan er involveret i modtagelsen af asylansøgere.

Artikel 29

Offentlighedens generelle holdning til asylansøgere og den politiske og sociale opfattelse af asylspørgsmål i offentligheden i almindelighed og i lokalsamfundene i særdeleshed spiller en stor rolle for asylansøgernes livskvalitet.

Ifølge denne artikel skal medlemsstaterne indføre bestemmelser, der sikrer, at der træffes passende foranstaltninger til at fremme et harmonisk forhold mellem lokalsamfundene og de indkvarteringscentre, der er beliggende i dem, for at forebygge racisme, kønsdiskrimination og fremmedhad mod asylansøgere.

Artikel 30

Artikel 30 vedrører medlemsstaternes styring, overvågning og kontrol af modtagelses-systemet. For at sikre, at asylansøgere får ensartede levevilkår i alle medlemsstaterne, og for at begrænse sekundære bevægelser blandt asylansøgere, som skyldes, at modtagelsesforholdene i medlemsstaterne er forskellige, er det vigtigt, at medlemsstaterne indfører et system for permanent styring, overvågning og intern kontrol af niveauerne for modtagelsesforhold for asylansøgere.

Medlemsstaterne skal ifølge stk. 1 fastsætte regler for styring, overvågning og kontrol af niveauet for modtagelsesforholdene i overensstemmelse med dette direktiv for at sikre, at visse mål nås. Der foreslås ingen model for systemet for vejledning, overvågning og intern kontrol med, at modtagelsesforholdene har et passende niveau. Bortset fra de aktiviteter, der er nævnt i stk. 2, kan medlemsstaterne selv vælge, hvordan de vil opfylde de mål, der er fastsat her.

Stk. 2 indeholder retsgrundlaget for oprettelsen af det kontor, der er nævnt i artikel 18 (under alle omstændigheder kan medlemsstaterne frit beslutte, at et eksisterende uafhængigt kontor, såsom en ombudsmand, behandler de klager, der er nævnt i artikel 18). Desuden specificeres nogle af de aktiviteter, som medlemsstaterne skal indføre for at sikre, at modtagelsessystemet er effektivt.

Artikel 31

Artikel 31 drejer sig om personale og materielle ressourcer.

- 1) Stk. 1 er baseret på den betragtning, at asylansøgere er en gruppe personer med en særlig baggrund og særlige behov. Det skal sikres, at myndighederne og de andre organisationer, der gennemfører direktivet, har fået den nødvendige grundlæggende uddannelse med hensyn til asylansøgernes behov.
- 2) Ifølge stk. 2 skal medlemsstaterne afsætte de nødvendige ressourcer i forbindelse med de nationale bestemmelser, der indføres til gennemførelse af direktivet for at sikre, at bestemmelserne kan føres ud i livet.

Kapitel VIII: Afsluttende bestemmelser

Artikel 32

Der indføres en standardbestemmelse om forskelsfri behandling. Formuleringen er baseret på Genève-konventionens artikel 3, EF-traktatens artikel 13 og artikel 21 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Denne bestemmelse berører ikke de forpligtelser, der følger af folkeretlige instrumenter, såsom den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (artikel 14).

Artikel 33

Artikel 33 vedrører rapporter. Kommissionen pålægges at udarbejde en rapport om medlemsstaternes anvendelse af direktivet, hvilket er i overensstemmelse med dens opgave med at kontrollere anvendelsen af de bestemmelser, institutionerne har vedtaget i henhold til traktaten. Den skal også fremsætte forslag til eventuelle ændringer af direktivet.

En første rapport skal fremlægges senest to år efter udløbet af fristen for gennemførelse af direktivet i medlemsstaternes lovgivning. Medlemsstaterne skal sende Kommissionen alle de oplysninger, den har brug for ved udarbejdelsen af rapporten, herunder de statistiske oplysninger, der er nævnt i artikel 27, stk. 2, og resultaterne af de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 29.

Efter fremlæggelsen af denne rapport skal Kommissionen udarbejde en rapport om anvendelsen af direktivet mindst hvert femte år.

Artikel 34

Artikel 34 er en standardbestemmelse i fællesskabsretten om sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Den giver medlemsstaterne skønsbeføjelser til at afgøre, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktivet.

Artikel 35

Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet i national ret senest den 31. december 2002.

Artikel 36

I denne artikel fastsættes datoen for direktivets ikrafttræden.

Artikel 37

Direktivet er udelukkende rettet til medlemsstaterne.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, nr. 1, litra b)

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

1. En fælles asylpolitik, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne på lovligt grundlag søger beskyttelse i Fællesskabet.
2. Det Europæiske Råd nåede på sit ekstraordinære møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling og New York-protokollen af 31. januar 1967, hvorved det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse og at "non-refoulement"-princippet overholdes.
3. I konklusionerne fra Tammerfors hedder det, at et fælles europæisk asylsystem på kort sigt bør indebære fælles minimumsvilkår for modtagelse af asylansøgere.
4. I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper. Dette direktiv tilsigter således især, at asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmers menneskelige værdighed og ret til asyl respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af artikel 1 og 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fremmes.

¹ EFT C
² EFT C
³ EFT C
⁴ EFT C

5. I overensstemmelse med traktatens artikel 2 og 3, stk. 2, sigter dette direktiv med hensyn til formål og indhold mod at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.
6. Der bør for modtagelse af asylansøgere fastsættes minimumsstandarder, som normalt vil kunne sikre dem en værdig levestandard og ensartede levevilkår i alle medlemsstaterne.
7. Harmoniseringen af modtagelsesforholdene for asylansøgere bør kunne begrænse sekundære bevægelser blandt asylansøgere som følge af forskellene mellem modtagelsesforholdene.
8. Asylansøgernes levevilkår skal under alle omstændigheder være værdige, men de skal forbedres, når ansøgningerne betragtes som antagelige og ikke åbenbart grundløse.
9. Modtagelsesforholdene skal forbedres og deres antal øges i forbindelse med langvarige procedurer, for så vidt som procedurens varighed ikke skyldes negativ adfærd fra asylansøgernes side.
10. Ved modtagelsen af grupper med særlige behov skal disse behov tilgodeses.
11. Modtagelsen af frihedsberøvede asylansøgere skal tilrettelægges således, at deres behov i denne situation tilgodeses.
12. For at sikre overholdelsen af de minimumsproceduregarantier, der består i, at de pågældende skal have mulighed for at kontakte organisationer eller personer, som yder juridisk bistand, skal der være konkret adgang til sådanne organisationer og personer på de steder, hvor de pågældende indkvarteres.
13. Asylansøgernes juridiske rådgivere, De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge og de relevante ikke-statslige organisationer bør have adgang til asylansøgernes indkvarteringssteder.
14. Misbrug af modtagelsessystemet skal hindres ved, at der fastsættes en række grunde til indskrænkning eller inddragelse af de modtagelsesforhold, der stilles til rådighed for asylansøgere.
15. Det skal sikres, at de nationale modtagelsessystemer og samarbejdet mellem medlemsstaterne med hensyn til modtagelse af asylansøgere fungerer effektivt.
16. Den politiske og samfundsmæssige opfattelse af asylspørgsmål i offentligheden i almindelighed og i lokalsamfundene i særdeleshed spiller en stor rolle for asylansøgernes livskvalitet. Der må derfor gøres en indsats for at fremme et harmonisk forhold mellem lokalsamfundene og asylansøgere og for indretningen af indkvarteringscentre.
17. Minimumsstandarder indebærer, at medlemsstaterne skal have beføjelser til at indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser for tredjelandstatsborgere og statsløse, der anmoder en medlemsstat om international beskyttelse.
18. Medlemsstaterne opfordres derfor til at anvende dette direktivs bestemmelser i forbindelse med procedurer for behandling af ansøgninger om andre former for beskyttelse end den, der følger af Genève-konventionen, for tredjelandstatsborgere og statsløse, der ikke anses for at være flygtninge.

19. Medlemsstaterne skal indføre sanktioner i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv.
20. Gennemførelsen af dette direktiv skal evalueres med jævne mellemrum.
21. I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for den påtænkte handling, nemlig indførelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun det, der er nødvendigt for, at målene kan nås, og det er ikke mere vidtrækkende, end det er nødvendigt i forhold til de fastsatte mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

INDHOLD, DEFINITIONER OG ANVENDELSE

Artikel 1

Indhold

Formålet med dette direktiv er at indføre minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (a) "Genève-konventionen": konventionen om flygtninges retsstilling, undertegnet i Genève den 28. juli 1951, og New York-protokollen af 31. januar 1967
- (b) "asylansøgning": en anmodning fra en tredjelandstatsborger eller statsløs om international beskyttelse fra en medlemsstat, som kan anses for at være indgivet med den begrundelse, at vedkommende er flygtning efter Genève-konventionens artikel 1 A. Enhver anmodning om international beskyttelse formodes at være en asylansøgning, medmindre en tredjelandstatsborger eller statsløs udtrykkeligt anmoder om en anden form for beskyttelse, som der kan søges om særskilt
- (c) "ansøger" eller "asylansøger": en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en asylansøgning, med hensyn til hvilken der endnu ikke er truffet endelig afgørelse. En endelig afgørelse er en afgørelse, med hensyn til hvilken alle de muligheder, som Rådets direktiv .../.... om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus⁵ giver, er udtømt
- (d) "familiemedlemmer": for så vidt som familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af ansøgerens familie:

⁵ KOM(2000) 578 endelig.

- (i) ægtefællen eller den ugifte partner, som har et varigt forhold til ansøgeren, hvis ugifte par i lovgivningen i den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles, sidestilles med gifte par
 - (ii) børn af par, som omhandlet (i), eller af ansøgeren, på betingelse af at de ikke er gift, og at de er afhængige af ansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret
 - (iii) andre familiemedlemmer, hvis de er afhængige af ansøgeren eller har været udsat for særligt traumatiske oplevelser eller har behov for særlig lægebehandling
- (e) " ledsagende familiemedlemmer ": de familiemedlemmer til ansøgeren, der befinder sig i samme medlemsstat i forbindelse med dennes asylansøgning
 - (f) " flygtning ": en person, der opfylder kravene i Genève-konventionens artikel 1 A
 - (g) " flygtningestatus ": den status, en medlemsstat tildeler en person, der er flygtning, og som som sådan får adgang til denne medlemsstats område
 - (h) " normalprocedure ", " hasteprocedure ", " antagelighedsprocedure " og " ankeprocedure ": de procedurer, der er nævnt i direktiv .../.... om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus
 - (i) " uledsagede mindreårige ": personer under 18 år, som ankommer til en medlemsstats område uden at være ledsaget af en myndig person, der er ansvarlig for dem enten retligt eller efter sædvane, så længe de ikke i praksis er i en sådan persons varetægt. Dette omfatter mindreårige, der efterlades uden ledsagelse, efter at de er rejst ind på medlemsstaternes område
 - (j) " modtagelsesbetingelser ": alle foranstaltninger, som medlemsstaterne sikrer asylansøgere i overensstemmelse med dette direktiv
 - (k) " materielle modtagelsesforhold ": modtagelsesforhold, der omfatter indkvartering, kost og tøj, hvad enten dette ydes i form af naturalier, finansielle ydelser eller værdikuponer, samt lommepenge
 - (l) " frihedsberøvelse ": en medlemsstats tilbageholdelse af en asylansøger inden for et afgrænset område, såsom et fængsel, et interneringscenter eller et transitområde i en lufthavn, hvor ansøgerens bevægelsesfrihed indskrænkes væsentligt
 - (m) " indkvarteringscenter ": et sted, der kun bruges til kollektiv indkvartering af asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer
 - (n) " interneringscenter ": et sted, der bruges til indkvartering af frihedsberøvede asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer. Det omfatter indkvarteringscentre, hvor ansøgernes bevægelsesfrihed er begrænset til centrene.

Artikel 3

Anvendelse

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle tredjelandstatsborgere og statsløse, der indgiver en asylansøgning ved en medlemsstats grænse eller på dennes område, samt på deres ledsagende familiemedlemmer.

Det finder også anvendelse, når behandlingen af en asylansøgning finder sted som led i en procedure til afgørelse af, om ansøgeren har ret til lovligt at rejse ind på en medlemsstats område.

2. Direktivet finder ikke anvendelse på anmodninger om diplomatisk eller territorielt asyl, der er indgivet til medlemsstaternes repræsentationer.
3. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende dette direktiv i forbindelse med procedureerne for behandling af anmodninger om andre former for beskyttelse end den, der følger af Genève-konventionen, for tredjelandstatsborgere eller statsløse, der ikke anses for at være flygtninge.

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

Medlemsstaterne kan indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser om modtagelsesbetingelser for asylansøgere, for så vidt som de er forenelige med dette direktiv.

KAPITEL II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MODTAGELSES BETINGELSER

Artikel 5

Information

1. Medlemsstaterne informerer asylansøgerne og deres myndige ledsagende familiemedlemmer om de ydelser, de har ret til, og de forpligtelser, de skal overholde med hensyn til modtagelsesforholdene, straks efter at de har indgivet deres ansøgning.

Medlemsstaterne sørger for, at ansøgerne informeres om de organisationer eller personer, der yder specifik juridisk bistand, og om de organisationer, der kan hjælpe dem med hensyn til de modtagelsesforhold, der er til rådighed, herunder den lægebehandling, som de har ret til.

2. Medlemsstaterne sørger for, at hvert myndigt ledsagende familiemedlem til en ansøger i fortrolighed underrettes om retten til at indgive en særskilt asylansøgning.
3. Medlemsstaterne sørger for, at den information, der er nævnt i stk. 1, gives skriftligt og så vidt muligt på et sprog, som ansøgerne forstår.
4. Ansøgerne skal informeres om sprogkurser og ordninger for frivillig tilbagevenden, når sådanne er til rådighed for dem.

Artikel 6

Dokumenter

1. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgerne og hvert af deres myndige ledsagende familiemedlemmer straks efter, at de har indgivet deres ansøgning, får et dokument, der er udstedt i deres eget navn og som bekræfter deres status som asylansøgere eller myndige familiemedlemmer, der ledsager en asylansøger. Hvis de frit kan færdes på hele eller en del af det nationale område, bekræfter det pågældende dokument også, at de har lovligt ophold på den medlemsstats område, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles. Oplysninger om retten til læge- og psykologbehandling og stillingen med hensyn til arbejdsmarkedet kan medtages.
2. Medlemsstaterne sørger for, at uledsagede mindreårige får et dokument svarende til det, der er nævnt i stk. 1.
3. Medlemsstaterne sørger for, at det dokument, der er nævnt i stk. 1 og 2, er gyldigt eller fornys, indtil der meddeles en afgørelse om asylansøgningen. Medlemsstaterne skal sørge for, at det er muligt at forlænge dokumentets gyldighed, så længe ankeproceduren varer, hvis ansøgeren har anket afgørelsen, eller hvis der er tale om automatisk anke, som har opsættende virkning for afslaget, eller hvis ansøgeren har opnået en foreløbig kendelse om opsættende virkning.
4. Medlemsstaterne kan udelukke anvendelsen af denne artikel under behandlingen af en asylansøgning i forbindelse med en procedure til afgørelse af, om ansøgerne har ret til lovligt at rejse ind på en medlemsstats område.
5. Medlemsstaterne kan udstede rejsedokumenter til asylansøgere, der som følge af alvorlige humanitære årsager må komme til stede i en anden stat.

Artikel 7

Retten til at færdes frit

1. Medlemsstaterne giver asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer en individuel ret til at færdes frit inden for deres område eller en specifik del af det på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.
2. Medlemsstaterne må ikke berøve asylansøgere deres frihed alene med den begrundelse, at deres asylansøgning skal behandles. Medlemsstaterne kan dog berøve en asylansøger friheden med henblik på en afgørelse, der skal træffes i de tilfælde, der er beskrevet i artikel [] i direktiv .../... om minimumsstandarder for procedurer i medlemsstaterne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus.
3. Medlemsstaterne kan kun begrænse ansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers ret til at færdes frit til en specifik del af deres nationale område, når det er nødvendigt for at gennemføre dette direktiv eller for at gøre det muligt at behandle asylansøgningerne hurtigt.
4. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 3, skal medlemsstaterne give asylansøgerne og deres myndige ledsagende familiemedlemmer mulighed for at få en midlertidig tilladelse til at forlade den del af medlemsstatens område, hvor de har ophold, når der foreligger relevante personlige, sundhedsmæssige eller familiemæssige årsager eller årsager i

forbindelse med behandlingen af deres ansøgning. Afgørelser om anmodningen om midlertidig tilladelse til at forlade den pågældende del af medlemsstatens område skal træffes individuelt, objektivt og upartisk og skal være begrundet, hvis de er negative.

5. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgere har ret til at indbringe de begrænsninger i retten til at færdes frit, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 3, og de afgørelser, der er nævnt i stk. 4, for en domstol, og at de har adgang til juridisk bistand, som er gratis, når ansøgerne ikke selv råder over tilstrækkelige midler.
6. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgere, der frit kan vælge opholdssted, meddeler de relevante myndigheder deres nuværende adresse og informerer disse myndigheder om adresseændringer hurtigst muligt.

Artikel 8

Materielle modtagelsesforhold

Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer sikres materielle modtagelsesforhold i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel III.

Artikel 9

Familier

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at bevare familiens enhed hvad angår familier, der befinder sig på deres område, hvis ansøgerne og deres familiemedlemmer får stillet indkvartering til rådighed af denne medlemsstat, og ansøgerne anmoder om det.

Artikel 10

Lægebehandling

Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer har adgang til læge- og psykologbehandling i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel IV.

Artikel 11

Helbredsundersøgelser

Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgerne underkastes en helbredsundersøgelse. Medlemsstaterne skal sørge for, at de kompetente organer, der foretager undersøgelsen, anvender metoder, der er sikre og respekterer den menneskelige værdighed.

Artikel 12

Skolegang og undervisning for mindreårige

1. Medlemsstaterne sørger for, at mindreårige børn af asylansøgere og mindreårige asylansøgere har adgang til skolesystemet på samme betingelser som deres egne statsborgere i den tid, hvor en afgørelse om udsendelse vedrørende dem selv eller deres forældre ikke kan fuldbyrdes.

Medlemsstaterne kan begrænse denne adgang til kun at omfatte det offentlige skolesystem.

Ved mindreårige forstås børn, der er under myndighedsalderen i den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles. Medlemsstaterne kan ikke nægte et barn fortsat undervisning på sekundærtrinnet, alene fordi barnet har nået myndighedsalderen.

2. Adgangen til skolesystemet må ikke udsættes i mere end 65 arbejdsdage efter, at den mindreåriges eller dennes forældres ansøgning er indgivet.
3. Medlemsstaterne sørger for, at de mindreårige, der er nævnt i stk. 1, får tilbudt sprogkurser, hvis manglende kendskab til medlemsstatens sprog umuliggør almindelig skolegang.

Artikel 13

Beskæftigelse

1. Medlemsstaterne må ikke forbyde ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer adgang til arbejdsmarkedet i over seks måneder efter, at deres ansøgning er indgivet. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for adgangen til arbejdsmarkedet efter denne periode.
2. Adgangen til arbejdsmarkedet må ikke trækkes tilbage, alene fordi en ansøgning er blevet afvist, hvis en anke med opsættende virkning er blevet indgivet, eller en afgørelse er truffet, hvorefter ansøgeren fortsat kan opholde sig i den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles, så længe en anke af en negativ afgørelse behandles.
3. Adgangen til arbejdsmarkedet kan udelukkes, når der i overensstemmelse med artikel 22 konstateres en negativ adfærd hos asylansøgeren.

Artikel 14

Erhvervsuddannelse

1. Medlemsstaterne må ikke forbyde asylansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer adgang til erhvervsuddannelse i over seks måneder efter, at deres ansøgning er indgivet. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for adgangen til erhvervsuddannelse efter denne periode.
2. Adgangen til erhvervsuddannelse kan ikke trækkes tilbage, alene fordi en ansøgning er blevet afvist, hvis en anke med opsættende virkning er blevet indgivet, eller en afgørelse er truffet, hvorefter ansøgeren fortsat kan opholde sig i den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles, så længe en anke af en negativ afgørelse behandles.
3. Adgangen til erhvervsuddannelse kan udelukkes, når der i overensstemmelse med artikel 22 konstateres en negativ adfærd hos asylansøgeren.

KAPITEL III

MATERIELLE MODTAGELSESFORHOLD

Artikel 15

Generelle regler

1. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer tildeles de materielle modtagelsesforhold:
 - (a) under normal-, antageligheds- og hasteprocedurerne, indtil der meddeles en negativ afgørelse i første instans
 - (b) under ankeprocedurerne, når en anke af en negativ afgørelse har opsættende virkning, indtil der meddeles en negativ afgørelse i ankesagen
 - (c) når de har opnået en afgørelse, der giver dem tilladelse til at forblive ved grænsen til den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles, eller på dens område, så længe deres anke af en negativ afgørelse behandles.
2. Medlemsstaterne indfører bestemmelser om materielle modtagelsesforhold, der muliggør en levestandard, som sikrer ansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers sundhed og trivsel samt beskyttelse af deres grundlæggende rettigheder.

Medlemsstaterne sørger for, at denne levestandard sikres, når det drejer sig om mennesker med særlige behov, jf. artikel 23, og frihedsberøvede personer.

Medlemsstaterne sørger for, at denne levestandard fastsættes under hensyntagen til procedurens varighed.
3. De materielle modtagelsesforhold kan stilles til rådighed i form af naturalier, finansielle ydelser eller værdikuponer.
4. Medlemsstaterne kan indskrænke eller inddrage de materielle modtagelsesforhold tre måneder efter, at ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer har fået adgang til arbejdsmarkedet. I så fald ydes de, for så vidt de ikke er økonomisk uafhængige, kostpenge og adgang til grundlæggende social forsorg.

Artikel 16

Indkvartering

1. Der stilles indkvartering til rådighed i en af følgende former eller en kombination heraf:
 - a) i faciliteter, der er indrettet specielt med henblik på indkvartering af asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer under behandlingen af en ansøgning som led i en procedure til afgørelse af, om ansøgerne har ret til lovligt at rejse ind på en medlemsstats område
 - b) i indkvarteringscentre

- c) i private huse, lejligheder eller hoteller
 - d) tildeling af en finansiel ydelse eller værdikuponer, der er tilstrækkelige til, at ansøgerne selv kan finde et indkvarteringssted.
2. Medlemsstaterne sikrer ansøgere og deres ledsagende familiemedlemmer, der får stillet indkvartering som omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), til rådighed:
- (a) adgang til akut læge- og psykologbehandling og uopsættelig lægebehandling
 - (b) beskyttelse af deres familieliv og privatlivets fred
 - (c) muligheden for at kommunikere med omverdenen, herunder i hvert fald familie, juridiske rådgivere og repræsentanter for De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) og de relevante ikke-statslige organisationer (NGO'er).

Medlemsstaterne sikrer ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer beskyttelse mod seksuelle overgreb på de indkvarteringssteder, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b).

3. Medlemsstaterne sørger for, at mindreårige børn af ansøgere og mindreårige ansøgere indkvarteres sammen med deres forældre eller med det myndige familiemedlem, der retligt eller efter sædvane har ansvaret for dem. Når de myndige familiemedlemmer, der er ansvarlige for de mindreårige børn af ansøgere eller mindreårige ansøgere, allerede bor i den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles, skal de mindreårige have lov til at bo hos deres familiemedlemmer, så længe de opholder sig i landet.
4. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgere kun overføres fra en indkvarteringsfacilitet til en anden, når det er nødvendigt af hensyn til behandlingen af ansøgningen eller af sikkerhedshensyn. Medlemsstaterne giver ansøgerne mulighed for at informere deres juridiske rådgivere om overførslen og om deres nye indkvarteringssted.
5. Personalet i indkvarteringscentrene skal være særligt uddannet eller have en særlig baggrund med hensyn til asylansøgere og deres ledsagende familiemedlemmers karakteristika og særlige behov. De har tavshedspligt.
6. Medlemsstaterne kan inddrage ansøgerne i forvaltningen af de materielle ressourcer og de ikke-materielle aspekter af livet i centret gennem et repræsentativt rådgivende organ eller råd, hvor der skal være en ligelig fordeling mellem de to køn.
7. Medlemsstaterne sørger for, at asylansøgernes juridiske vejledere eller rådgivere og repræsentanterne for UNHCR og de relevante NGO'er har adgang til alle indkvarteringsfaciliteter. Denne adgang kan kun begrænses af grunde, der vedrører centrenes og ansøgernes sikkerhed.
8. De former for indkvartering, der er nævnt i stk. 1, litra a), skal være til rådighed for asylansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer, når de skal vente i 12 timer eller mere på en afgørelse om deres ret til at rejse ind på medlemsstatens område.

Artikel 17

Ydelseernes eller værdikuponernes samlede værdi

1. Medlemsstaterne sørger for, at den samlede værdi af de tilskud eller værdikuponer, der indgår i de materielle modtagelsesforhold, er tilstrækkelig til at undgå, at ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer må leve i fattigdom.

I de tilfælde, hvor ansøgere, der har ret til de nævnte tilskud eller værdikuponer, får lov til at bo hos slægtninge eller venner, kan medlemsstaterne give dem 50% af de tilskud eller værdikuponer, de har ret til i henhold til den nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at udbetale lommepenge til frihedsberøvede asylansøgere.

Artikel 18

Klager og tvister vedrørende de materielle modtagelsesforhold

Medlemsstaterne sørger for, at ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer har adgang til et uafhængigt kontor, som kan behandle klager og bilægge tvister vedrørende de materielle modtagelsesforhold, der er nævnt i 15, 16 og 17.

Artikel 19

Økonomisk bidrag

1. Medlemsstaterne kan kræve, at de ansøgere, der har tilstrækkelige midler, bidrager til eller dækker udgifterne til deres materielle modtagelsesbehov. Afgørelser om egen dækning af materielle modtagelsesbehov, træffes individuelt, objektivt og upartisk og skal begrundes.
2. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgerne har ret til at indbringe de afgørelser, der er nævnt i stk. 1, for domstolene, og at de har adgang til juridisk bistand.

KAPITEL IV

LÆGE- OG PSYKOLOGBEHANDLING

Artikel 20

Læge- og psykologbehandling under normalprocedurer

1. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer har adgang til lægebehandling af en alment praktiserende læge, psykologbehandling og uopsættelig lægebehandling:
 - (a) under normalproceduren indtil det tidspunkt, hvor der meddeles negativ afgørelse i første instans

- (b) under ankeprocedurerne, når en anke af en negativ afgørelse efter normalproceduren har opsættende virkning, indtil der meddeles negativ afgørelse i ankesagen
 - (c) når ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer har opnået en afgørelse, der giver dem tilladelse til fortsat at opholde sig ved den medlemsstats grænse, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles, eller på dennes område, så længe deres anke af en negativ afgørelse efter normalproceduren behandles.
2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, opfylder medlemsstaterne ansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers særlige behov, når der er tale om gravide kvinder, mindreårige, psykisk syge, handicappede eller ofre for voldtægt eller andre former for kønsrelateret vold.
 3. Under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 1, fastsætter medlemsstaterne betingelserne for ansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers adgang til lægebehandling, som forhindrer, at en eksisterende sygdom forværres.
 4. Under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 1, kan medlemsstaterne kræve, at ansøgere, der har tilstrækkelige midler, bidrager til eller dækker udgifterne til deres læge- og psykologbehandling. Afgørelser om, at læge- og psykologbehandling ikke skal være gratis, træffes individuelt, objektivt og upartisk og skal begrundes.
 5. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgerne kan indbringe de afgørelser, der er nævnt i stk. 4, for domstolene, og at de har adgang til juridisk bistand.

Artikel 21

Læge- og psykologbehandling under andre procedurer

1. Medlemsstaterne sikrer ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer akut læge- og psykologbehandling og uopsættelig lægebehandling under antageligheds- og hasteprocedurer og under behandlingen af deres ansøgning som led i en procedure til afgørelse af, om de har ret til lovligt at rejse ind på en medlemsstats område.
2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, opfylder medlemsstaterne ansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers særlige behov, når der er tale om gravide kvinder, mindreårige, psykisk syge, handicappede eller ofre for voldtægt eller andre former for kønsrelateret vold.
3. Under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 1, fastsætter medlemsstaterne betingelserne for ansøgernes og deres ledsagende familiemedlemmers adgang til lægebehandling, som forhindrer, at en eksisterende sygdom forværres.
4. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer har samme adgang til lægebehandling som under normalproceduren, hvis der ikke inden for 65 arbejdsdage efter, at en ansøgning er indgivet, er truffet afgørelse om at afvise ansøgningen som uantagelig eller åbenbart grundløs.
5. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgerne og deres ledsagende familiemedlemmer har samme adgang til lægebehandling som under normalproceduren, hvis der ikke inden for 65 arbejdsdage efter, at der er givet meddelelse om anke under antageligheds- og hasteprocedurer, er truffet afgørelse om anken.

6. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgere, der har tilstrækkelige midler, bidrager til eller dækker udgifterne til deres læge- og psykologbehandling. Afgørelser om, at læge- og psykologbehandlingen ikke skal være gratis, træffes individuelt, objektivt og upartisk og skal begrundes.
7. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgerne kan indbringe de afgørelser, der er nævnt i stk. 6, for domstolene, og at de har adgang til juridisk bistand.

KAPITEL V

INDSKRÆNKNING ELLER INDDRAGELSE AF MODTAGELSESFORHOLD

Artikel 22

Indskrænkning eller inddragelse på grund af negativ adfærd af benyttelsen af modtagelsesforholdene

1. Medlemsstaterne kan indskrænke eller inddrage benyttelsen af modtagelsesforholdene i følgende tilfælde:
 - (a) hvis asylansøgerne er forsvundet eller uden rimelig grund ikke har overholdt deres mødepligt eller imødekommet anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller om at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i mindst 30 arbejdsdage. Når den forsvundne ansøger opspores eller frivilligt melder sig hos den relevante myndighed efter udløbet af denne periode, træffes der på grundlag af årsagerne til de pågældendes forsvinden en begrundet afgørelse om genoptagelse af benyttelsen af nogle af eller alle modtagelsesforholdene. Der gives ikke tilladelse til fornyet benyttelse af de modtagelsesforhold, der afhænger af procedurens varighed
 - (b) hvis ansøgerne trækker deres ansøgninger tilbage
 - (c) hvis ansøgerne har skjult deres økonomiske midler og derfor uberettiget har nydt godt af de materielle modtagelsesforhold, der er nævnt i dette direktiv
 - (d) hvis ansøgerne betragtes som en trussel mod den nationale sikkerhed, eller hvis der er alvorlig grund til at antage, at de har begået en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, eller hvis der under behandlingen af asylansøgningen er alvorlige og klare grunde til at antage, at de grunde, der er fastsat i Genève-konventionens artikel 1 F, finder anvendelse på ansøgerne.
2. Medlemsstaterne kan indskrænke eller inddrage benyttelsen af de materielle modtagelsesforhold i følgende tilfælde:
 - (a) hvis en ansøger eller et ledsagende familiemedlem gentagne gange har opført sig voldeligt eller truende over for personer, der udfører opgaver i forbindelse med driften af et indkvarteringscenter, eller mod centrene andre beboere
 - (b) hvis en ansøger eller et ledsagende familiemedlem ikke overholder en afgørelse om, at de skal opholde sig på et sted, der er fastlagt af den relevante myndighed.

3. Ansørgernes benyttelse af de materielle modtagelsesforhold kan indskrænkes, når de pågældende forhindrer mindreårige i deres varetægt i at gå i skole eller gå til individuel undervisning som led i almindelige skoleprogrammer.
4. Afgørelser om indskrænkning eller inddragelse af benyttelsen af modtagelsesforhold som omhandlet i stk. 1, 2 og 3 baseres udelukkende på den pågældendes personlige adfærd og proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne sørger for, at disse afgørelser træffes individuelt, objektivt og upartisk, og de skal begrundes.
5. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgerne har ret til at indbringe de afgørelser, der er nævnt i denne artikel, for domstolene, og at de har adgang til juridisk bistand, som skal være gratis, hvis ansøgerne ikke har tilstrækkelige midler til at betale for den.
6. Retten til akut og uopsættelig lægebehandling kan ikke indskrænkes eller inddrages.

KAPITEL VI

BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONER MED SÆRLIGE BEHOV

Artikel 23

Almindeligt princip

1. Medlemsstaterne tager i den nationale lovgivning til gennemførelse af kapitel III, IV og V om benyttelse af materielle modtagelsesforhold samt læge- og psykologbehandling hensyn til den specifikke situation for personer med særlige behov, såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide, enlige kvinder, der ifølge loven i deres hjemland er udsat for væsentlig kønsdiskrimination, enlige forældre med mindreårige og ofre for seksuelt misbrug eller udnyttelse.
2. Stk. 1 finder kun anvendelse på personer, der anses for at have særlige behov efter en individuel vurdering af deres situation.

Artikel 24

Mindreårige

1. Barnets tarv kommer i første række, når medlemsstaterne skal gennemføre de bestemmelser i dette direktiv, der vedrører mindreårige.
2. Medlemsstaterne sørger for, at børn, der har været udsat for misbrug, vanrøgt, udnyttelse, tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling, eller som har lidt under væbnede konflikter, får adgang til rehabilitering. For at lette deres helbredelse og reintegration skal de tilbydes en passende psykiatrisk behandling og kvalificeret psykosocial rådgivning, når der er behov for det.

Artikel 25

Uledsagede mindreårige

1. Medlemsstaterne sørger for, at der for hver uledsaget mindreårig hurtigst muligt udpeges en værge, som skal sørge for, at den mindreåriges behov opfyldes under

gennemførelsen af dette direktivs bestemmelser. De sociale myndigheder skal foretage regelmæssige vurderinger.

2. Fra det tidspunkt, hvor uledsagede mindreårige, der indgiver en asylansøgning, får tilladelse til indrejse, til de må forlade den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet eller behandles, anbringes de i prioriteret rækkefølge:
 - (a) hos myndige familiemedlemmer
 - (b) hos en plejefamilie
 - (c) i centre, der er specialiseret i indkvartering af mindreårige
 - (d) i andre former for indkvartering med egnede faciliteter for mindreårige.

Søskende skal blive sammen. Flytninger af uledsagede mindreårige fra ét indkvarteringssted til et andet skal begrænses til et minimum.

3. Hvis det stemmer overens med barnets tarv, bestræber medlemsstaterne sig på hurtigst muligt at opspore familiemedlemmerne til uledsagede mindreårige. I de tilfælde, hvor der kan foreligge en trussel mod barnets eller dets nære familiemedlemmers liv eller integritet, særlig hvis de er blevet i hjemlandet, må det sikres, at indsamlingen, behandlingen og videregivelsen af oplysninger om de pågældende foretages på et fortroligt grundlag, så man undgår at bringe deres sikkerhed i fare.
4. De personer, der arbejder med uledsagede børn, skal have en passende uddannelse.

Artikel 26

Ofre for tortur og organiseret vold

Medlemsstaterne sørger for, at ofre for tortur eller organiseret vold, voldtægt, andre former for kønsrelateret vold eller andre alvorlige voldshandlinger om nødvendigt indkvarteres i særlige centre for traumatiserede personer eller har adgang til særlige rehabiliteringsprogrammer. Personer, der lider af posttraumatisk stress, skal om nødvendigt sikres særlig psykiatrisk behandling.

KAPITEL VII

FORANSTALTNINGER, DER SKAL GØRE MODTAGELSESYSTEMET MERE EFFEKTIVT

Artikel 27

Samarbejde

1. Med henblik på det administrative samarbejde, der er nødvendigt for at gennemføre dette direktiv, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt, hvis adresse den meddeler Kommissionen, der videresender den til de andre medlemsstater. Medlemsstaterne træffer i samarbejde med Kommissionen alle de nødvendige foranstaltninger til at etablere et direkte samarbejde, herunder udveksling af besøg og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder.

2. Medlemsstaterne underretter regelmæssigt og så hurtigt som muligt Kommissionen om antallet af personer, fordelt på køn og alder, der benytter modtagelsesforholdene, og giver den fuldstændige oplysninger om arten af de dokumenter, der er nævnt i artikel 6, samt disses navn og format.

Artikel 28

Samordning

Medlemsstaterne sørger for samordning mellem de kompetente myndigheder og andre aktører, herunder NGO'er, der på nationalt eller lokalt plan er involveret i modtagelsen af asylansøgere i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 29

Lokalsamfundene

Medlemsstaterne sørger for, at der træffes passende foranstaltninger til at fremme et harmonisk forhold mellem lokalsamfundene og de indkvarteringscentre, der er beliggende på deres område, for at forebygge racistiske handlinger, kønsdiskrimination og fremmedhad mod asylansøgerne.

Artikel 30

System for styring, overvågning og kontrol

Medlemsstaterne indfører regler om styring, overvågning og kontrol af modtagelsesforholdenes niveau for at sikre:

- (a) en ensartet standard inden for det nationale modtagelsessystem
- (b) ensartede standarder for faciliteterne i de forskellige centre
- (c) passende uddannelse af personalet.

Disse regler skal omfatte vedtagelsen af bestemmelser om det kontor, der er nævnt i artikel 18, om regelmæssige inspektioner og om fastsættelsen af retningslinjer for standarderne for modtagelsesforholdene og af foranstaltninger, der skal afhjælpe eventuelle mangler i modtagelsessystemet.

Artikel 31

Personale og ressourcer

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de myndigheder og andre organisationer, der gennemfører dette direktiv, har modtaget den nødvendige grundlæggende uddannelse til imødekommelse af både mandlige og kvindelige ansøgere og deres ledsagende familiemedlemmers behov.
2. Medlemsstaterne afsætter de nødvendige ressourcer i forbindelse med de nationale bestemmelser, der indføres til gennemførelse af dette direktiv.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Forskelsfri behandling

Medlemsstaterne skal anvende dette direktivs bestemmelser uden forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske egenskaber, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 33

Rapporter

Kommissionen aflægger senest den 31. december 2004 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer.

Medlemsstaterne sender senest den 30. juni 2004 Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport, herunder de statistiske oplysninger, der er nævnt i artikel 27, stk. 2, og resultaterne af de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 29.

Efter at have fremlagt den nævnte rapport aflægger Kommissionen mindst hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne.

Artikel 34

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest på den dato, der er nævnt i artikel 35, Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser, og enhver senere ændring meddeles omgående.

Artikel 35

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, de udsteder på direktivets område.

Artikel 36

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 37

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Politikområde: RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Aktiviteter: Asyl og indvandring

TITEL: FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV OM MINIMUMSSTANDARDE FOR MODTAGELSE AF ASYLANSØGERE I MEDLEMSSTATERNE

1. BUDGETPOST (NUMMER OG BETEGNELSE)

A0 7030 (møder)

2. SAMLEDE TAL

2.1. Samlet rammebevilling (del B): mio. EUR som forpligtelsesbevilling

2.2. Gennemførelsesperiode:

2001 (juni) - 2006

2.3. Samlet flerårigt skøn over udgifterne:

- a) Forfaldsplan for forpligtelses- og betalingsbevillinger (finansieringstilskud)
(jf. punkt 6.1.1)

Mio. EUR (3 decimaler)

	År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ff.	I alt
Forpligtelser							
Betalinger							

- b) Teknisk og administrativ bistand og støtteudgifter (jf. punkt 6.1.2)

Forpligtelser							
Betalinger							

a+b i alt							
Forpligtelser							
Betalinger							

c) Personale- og driftsudgifters samlede budgetvirkninger (jf. punkt 7.2 og 7.3)

Forpligtelser/ betalinger	0,029	0,029	0,029	0,029	0,029	0,029	0,175
------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

a+b+c i alt							
Forpligtelser	0,029	0,029	0,029	0,029	0,029	0,029	0,175
Betalinger	0,029	0,029	0,029	0,029	0,029	0,029	0,175

2.4. Forenelighed med den finansielle programmering og de finansielle overslag

- Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering

2.5. Virkninger for budgettets indtægtsside¹:

- Ingen (vedrører tekniske aspekter ved en foranstaltningens gennemførelse)

Bemærk: Alle oplysninger og bemærkninger om beregningsmetoden for virkningerne på indtægtssiden skal vedlægges i et særskilt bilag.

Mio. EUR (1 decimal)

Budgetpost	Indtægter	Forud for aktionen (år n-1)	Efter aktionens iværksættelse						
			År n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5	
	a) Indtægter i faste priser								
	b) Ændringer i indtægterne	Δ							

(Angiv her hver af de berørte budgetposter og indsæt det nødvendige antal linjer i tabellen, hvis virkningen gør sig gældende for flere budgetposter).

¹ Yderligere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

3. BUDGETSPECIFIKATIONER

Udgifternes art		Nye	EFTA-deltagelse	Ansøgerlandenes deltagelse	Udgiftsområde i de finansielle overslag
OU/IOU	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	Nr.

4. RETSGRUNDLAG

EF-traktatens artikel 63, nr. 1, litra b)

5. BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE

5.1. Behov for EU-foranstaltninger²

5.1.1. Mål

Formålet med direktivet er at indføre minimumsstandarder på fællesskabsplan for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne.

Forslaget er et af fællesskabsinitiativerne vedrørende asylspørgsmål med henblik på indførelsen af et fælles europæisk asylsystem. I Kommissionens meddelelse om asyl fra november 2000 hedder det, at behovet for at harmonisere modtagelsesforholdene hænger sammen med to hovedformål (nemlig at sikre asylansøgerne en ensartet levestandard i hele Fællesskabet og undgå sekundære bevægelser), og at det i anden fase vil være nødvendigt at overveje, om det, hvis målene skal nås, også vil være nødvendigt at foretage en yderligere standardisering af de nationale modtagelsessystemer.

5.1.2. Dispositioner, der er truffet på grundlag af forhåndsevalueringen

Ikke relevant

5.1.3. Dispositioner, der er truffet på grundlag af den efterfølgende evaluering

Ikke relevant

5.2. Indsatsområder og nærmere bestemmelser for støtten

Med hensyn til dette direktiv har Kommissionen til hensigt at nedsætte et kontaktudvalg.

Der er følgende grunde til at nedsætte udvalget: For det første skal udvalget hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre minimumsstandarderne på en fremsynet og koordinerende måde. For det andet skal det være et forum for de medlemsstater, som i fællesskab ønsker at gå videre end minimumsstandarderne i denne fase af harmoniseringsprocessen. For det tredje skal det fjerne hindringerne og skabe de nødvendige betingelser for gennemførelsen af de mål, som Det Europæiske Råd fastsatte i Tammerfors.

² Yderligere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

Udvalget skal således fremme en yderligere tilnærmelse af asylpolitikken i fremtiden, og det kan være med til at bane vej for en overgang fra minimumsstandarder for modtagelse til mere ensartede modtagelsessystemer, hvis det anses for at være et nødvendigt eller nyttigt skridt hen imod et fælles europæisk asylsystem.

I perioden frem til 31. december 2002 skal kontaktudvalget mødes tre gange om året for at forberede gennemførelsen af direktivet i national ret og derefter to eller tre gange om året for at lette konsultationerne mellem medlemsstaterne om yderligere standarder mv.

5.3. Gennemførelsesmetoder

Ikke relevant

6. FINANSIELLE VIRKNINGER

6.1. Samlede finansielle virkninger for budgettets del B (hele programperioden)

(Beregningsmetoden for de samlede beløb i nedenstående tabel skal fremgå af fordelingen i tabel 6.2)

6.1.1. Finansieringsstøtte

Mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ff.	I alt
Aktion 1							
Aktion 2							
Osv.							
I ALT							

6.1.2. Teknisk og administrativ bistand, støtteudgifter og IT-udgifter (forpligtelsesbevillinger)

	År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ff.	I alt
1) Teknisk og administrativ bistand							
a) Kontorer for teknisk bistand							
b) Anden teknisk og administrativ bistand: - intern: - eksternt: <i>Heraf til opbygning og vedligeholdelse af administrative edb-systemer</i>							
1 i alt							
2) Støtteudgifter							
a) Undersøgelser							
b) Ekspertmøder							
c) Informations- og publikationsvirksomhed							
2 i alt							
I ALT							

6.2. Beregning af omkostningerne pr. foranstaltning i budgettets del B (hele programperioden)³

(Når der er flere aktioner, skal der for de konkrete foranstaltninger under hver aktion gives de oplysninger, der er nødvendige for at anslå arbejdets omfang og omkostninger).

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	Resultattype (projekter, dossierer...)	Antal resultater (i alt år 1-n)	Gennemsnitlige enheds- omkostninger	Samlede omkostninger (i alt år 1-n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Aktion 1</u> - Foranstaltning 1 - Foranstaltning 2 <u>Aktion 2</u> - Foranstaltning 1 - Foranstaltning 2 - Foranstaltning 3 Osv.				
SAMLEDE OMKOSTNINGER				

Om nødvendigt forklares beregningsmetoden.

³ Yderligere oplysninger i særskilt orienterende dokument.

7. VIRKNINGER FOR PERSONALERESSOURCER OG ADMINISTRATIONS-UDGIFTER

7.1. Personalemæssige virkninger

Stillingstyper		Eksisterende og/eller nyt personale til forvaltning af foranstaltningen		I alt	Opgavebeskrivelse
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger		
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A				<i>Om nødvendigt kan der vedlægges en mere fuldstændig opgavebeskrivelse.</i>
	B				
	C				
Andre personaleressourcer					
I alt					

7.2. Samlede finansielle virkninger af personaleforbruget

Arten af personaleressourcer	Beløb i EUR	Beregningsmetode*
Tjenestemænd		
Midlertidigt ansatte		
Andre personaleressourcer (oplys budgetpost)		
I alt		

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

7.3. Andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

Budgetpost (nummer og betegnelse)	Beløb i EUR	Beregningsmetode
Samlet bevilling (Afsnit A7) A0701 – Tjenesterejser A07030 – Møder A07031 – Udvalg, der skal høres ⁽¹⁾ A07032 – Udvalg, som det ikke er obligatorisk at høre ⁽¹⁾ A07040 – Konferencer A0705 – Undersøgelser og konsultationer ... Andre udgifter (specificeres)	29 250	3 møder /år med gennemsnitsomkostninger på 9 750 EUR (15x650 EUR) pr. møde
Informationssystemer (A-5001/A-4300)		
Andre udgifter - del A (specificeres)		
I alt	29 250	

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

⁽¹⁾ Det specificeres, hvilken udvalgstype der er tale om, og hvilken gruppe det tilhører.

I.	Samlet årligt beløb (7.2 + 7.3)	29 250 EUR
II.	Foranstaltningens varighed	6 år
III.	Foranstaltningens samlede omkostninger (I x II)	175 500 EUR

8. RESULTATOPFØLGNING OG EVALUERING

8.1. Resultatopfølgningssystem

Ikke relevant

8.2. Hvordan og hvor ofte skal der evalueres?

Ikke relevant

9. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Ikke relevant

